

สารนิพนธ์

เรื่อง “การเมืองและสายน้ำ” : ประธานาธิบดีลิมย้งปักและการพัฒนาคลองของเกซอน

โดย

นางสาวสุชมาล ยมนา

รหัสนักศึกษา 05590580

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของอักษรศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อเรื่องสารนิพนธ์	การเมืองและสายน้ำ : ประธานาธิบดีลิ้มย็องบั๊กกับการพัฒนาของ เกซอน
ผู้เขียน	นางสาวสุชมาล ยมนา รหัสนักศึกษา 05590580
อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย	อาจารย์ ดร.ศิบตี นพประเสริฐ
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่อง “การเมืองและสายน้ำ” : ประธานาธิบดีลิ้มย็องบั๊กกับการพัฒนาคลองของเกซอน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าการริเริ่มโครงการพัฒนาคลองของเกซอนนั้นช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับสถานะทางการเมืองของนายลิ้มย็องบั๊ก โดยศึกษาผ่านข้อมูลเกี่ยวกับนายลิ้มย็องบั๊กก่อนจะมาเป็นนายกเทศมนตรีประจำกรุงโซลจนถึงช่วงเวลาที่ยังดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเกาหลี รูปแบบการพัฒนาแหล่งน้ำของนายลิ้มย็องบั๊กนั้นล้วนมีการแทรกแซงไปด้วยการกระทำที่ส่อการทุจริต และทำลายมรดกทางวัฒนธรรมที่เก่าแก่ภายในกรุงโซล การพัฒนาคลองของเกซอนนั้นถือเป็นเครื่องมือที่ช่วยเพิ่มสถานภาพความน่าเชื่อถือทางการเมืองให้กับนายลิ้มย็องบั๊ก ซึ่งเป็นการกระทำที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้กลายเป็นที่สนใจของภาคประชาสังคมภายในประเทศ ถือว่าการพัฒนาคลองของเกซอนนั้นประสบความสำเร็จในด้านการเพิ่มสถานะทางการเมืองที่น่าเชื่อถือให้กับนายลิ้มย็องบั๊กจริง เนื่องจากภายหลังจากการพัฒนาคลองดังกล่าว นายลิ้มย็องบั๊กกลายเป็นที่สนใจของประชาชนและนักการเมืองภายในประเทศ แต่ในทางกลับกัน ขั้นตอนที่นายลิ้มย็องบั๊กเลือกใช้ในการพัฒนากลับไม่ถูกต้องตามหลักการพัฒนาแหล่งน้ำ อาจกล่าวได้ว่าแม้การพัฒนาคลองของเกซอนนั้นอาจจะดำเนินการไม่ถูกต้องตามหลักการพัฒนา แต่ถือว่าการพัฒนาคลองในช่วงที่นายลิ้มย็องบั๊กดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีโซลนั้นกลับได้รับคำชม และได้รับความสนใจจากประชาชนจากประชาชนในฐานะผู้พัฒนาแหล่งน้ำที่ประสบความสำเร็จเสียมากกว่า

คำสำคัญ สาธารณรัฐเกาหลี การเมือง ลิ้มย็องบั๊ก การพัฒนาแหล่งน้ำ คลองของเกซอน

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เล่มนี้จะสำเร็จลุล่วงไม่ได้หากปราศจากความช่วยเหลือจากทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำและคอยชี้แนะผู้วิจัยมาตลอด

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยอาจารย์ ดร.ศิวดี นพประเสริฐ ที่เสียสละเวลาอันมีค่าให้กับการดูแลวิจัยเล่มนี้ คอยแนะนำ ชี้แนะให้ผู้วิจัยได้แก้ไขข้อบกพร่อง ตั้งแต่เริ่มดำเนินการวิจัยจนถึงวันสำเร็จการศึกษา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูง

ขอบคุณครอบครัวที่เป็นที่พึ่งทางใจและทางกายให้ผู้วิจัยได้พักผ่อน เมื่อไรที่เหนื่อยพอนหันไปมองของกินที่ครอบครัวเตรียมให้ที่ไรทำให้มีแรงทำวิจัยจนสำเร็จมาจนถึงทุกวันนี้

ขอบคุณพี่ฝน แพง นิ่งและน้องตังค์ที่คอยรับฟังและให้กำลังใจ ตลอดจนพาไปกินข้าวในวันที่หมดไฟในการทำงาน ขอขอบคุณที่อยู่เป็นกำลังใจให้กันมาเสมอ ขอขอบคุณมากๆ ขอขอบคุณแพงที่คอยตอบคำถามที่ผู้วิจัยสงสัยและคอยชี้แนะ รับฟัง และแบ่งปันปัญหาต่างๆร่วมกันมาตลอดตั้งแต่เริ่มจนจบ

ขอบคุณจอห์นนี่ผู้เข้ามาเป็นหนึ่งในกำลังใจที่ยิ่งใหญ่ในการทำวิจัยเล่มนี้ ขอขอบคุณทุกรอยยิ้มทุกเสียงหัวเราะ ขอขอบคุณทุกๆข้อความที่ส่งต่อกำลังใจจนมาถึงผู้ทำวิจัย ขอขอบคุณที่เกิดมาให้ผู้วิจัยได้รู้จัก ขอขอบคุณจริงๆ

สุชุมาล ยมนา

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญรูปภาพ.....	ฉ
บทที่ 1_บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 คำถามวิจัย	3
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.5 ขอบเขตการศึกษาวิจัย.....	3
1.6 วิธีการศึกษาวิจัย.....	3
1.6.1 วิธีการเก็บข้อมูลขั้นปฐมภูมิ	3
1.6.2 วิธีการเก็บข้อมูลขั้นทุติยภูมิ	4
1.7 ขั้นตอนการดำเนินงาน	4
บทที่ 2 การทบทวนแนวคิดและงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	5
2.1 ระบอบประชาธิปไตยที่มั่นคง ในสาธารณรัฐเกาหลี (Democratic Consolidation in South Korea).....	5
2.1.1 เส้นทางสู่ประชาธิปไตยของสาธารณรัฐเกาหลี.....	5
2.1.2 การออกแบบการเมืองของสาธารณรัฐเกาหลี	6
2.1.3 การเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตยในเกาหลีใต้.....	7
2.1.4 บทบาทของกลุ่มต่างๆในสังคม	9
2.2 แนวคิดด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ	10
2.2.1 ทรัพยากรน้ำ.....	11

2.3	โครงการฟื้นฟูแม่น้ำสายของสาธารณรัฐเกาหลี	11
2.4	งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	12
2.4.1	งานที่เกี่ยวข้องทางการเมือง	12
2.4.2	งานที่เกี่ยวข้องทางด้านเศรษฐกิจ	14
2.4.3	งานที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม	14
2.5	กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์	16
บทที่ 3	ประวัตินายลีมย็องบักและวิวัฒนาการการพัฒนาคลองของเกซอน	17
3.1	ประวัติของนายลีมย็องบัก(Lee Myung Bak)	18
3.1.1	ประวัติด้านการทำงานของนายลีมย็องบักโดยสังเขป	20
3.1.2	ประวัติการทำงานทางการเมือง	21
3.2	ประวัติของคลองของเกซอน	25
3.2.1	ต้นกำเนิดของคลองของเกซอน	26
3.2.2	การขุดลอกคลองที่ประสบความสำเร็จในอดีตและสภาพคลองในช่วงอาณานิคม	28
3.2.3	หลังอาณานิคมและสิ้นสุดสงครามเกาหลี	28
3.2.4	การประเมินการพัฒนาคลอง	29
3.2.5	เหตุผลที่ทำให้การฟื้นฟูคลองของเกซอนประสบความสำเร็จ	31
3.2.6	เผยความจริงที่ซ่อนอยู่ภายใต้โครงการพัฒนาและฟื้นฟูคลองของเกซอน	32
3.3	สรุปท้ายบท	33
บทที่ 4	การเมืองและสายน้ำ ประธานาธิบดีลีมย็องบักกับการพัฒนาคลองของเกซอน(พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2556)	34
4.1	การเมืองภาคประชาสังคมในสาธารณรัฐเกาหลี	34
4.2	หนทางสู่ความสำเร็จของนายลีมย็องบักในการพัฒนาคลองของเกซอน	36
4.3	การพัฒนาคลองของเกซอนเพื่อให้ได้รับความสนใจจากภาคประชาสังคม	41

บทที่ 5_สรุปผลการวิจัย	44
5.1 แนวโน้มของการนำการพัฒนาข้างหน้าเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนในสาธารณรัฐ เกาหลี	47
5.2 บทส่งท้าย.....	48
บรรณานุกรม.....	49

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1 ภาพคลองของเอกชนก่อนการพัฒนา.....	18
ภาพที่ 2 ภาพคลองของเอกชนจากเว็บไซต์ท้องถิ่นประจำโซล.....	18
ภาพที่ 3 ภาพนายสิมย์องบัค.....	19
ภาพที่ 4 ภาพนายสิมย์องบัคกำลังเจรจาธุรกิจ.....	21
ภาพที่ 5 นายสิมย์องบัคระหว่างการทำงาน.....	23
ภาพที่ 6 ภาพคลองของเอกชน.....	24
ภาพที่ 7 ภาพคลองของเอกชนในอดีต.....	25
ภาพที่ 8 ภาพคลองของเอกชนที่แออัด.....	26
ภาพที่ 9 ภาพคลองของเอกชนที่หนาแน่นไปด้วยผู้คน.....	27
ภาพที่ 10 ภาพคลองของเอกชนในสมัยโบราณ.....	28
ภาพที่ 11 ภาพของสภาพสิ่งแวดล้อมหลังการพัฒนาคคลอง.....	30
ภาพที่ 12 ภาพถ่ายบริเวณคลองของเอกชนที่พัฒนาแล้ว.....	30
ภาพที่ 13 ภาพถ่ายทีมพัฒนาคคลองของเอกชน.....	31
ภาพที่ 14 ภาพที่นายสิมย์องบัคกำลังอภิปรายสาเหตุในการพัฒนา.....	3

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

สาธารณรัฐเกาหลี เป็นประเทศที่ปกครองแบบประชาธิปไตยซึ่งยึดหลักการแบ่งแยกอำนาจ และระบบตรวจสอบถ่วงดุลอำนาจ อำนาจอธิปไตยของประเทศจะขึ้นอยู่กับประชาชนซึ่งเป็นที่มาของอำนาจอธิปไตย สิทธิพื้นฐานของประชาชนที่จะมีเสรีภาพ ได้รับผลประโยชน์จากการปกครองไปจนถึงการมีส่วนร่วมในการปกครอง และเพื่อที่จะรักษาเสรีภาพและสิทธิให้อยู่ในขอบเขตสูงสุด รัฐธรรมนูญจึงได้ให้อิสระภาพในการปกครอง รัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐเกาหลีกำหนดให้ใช้ระบบประธานาธิบดีสำหรับการปกครองฝ่ายบริหารเพื่อให้มีผู้นำที่มั่นคงและเข้มแข็ง ซึ่งมีรากฐานมาจากการมอบอำนาจของประชาชน (ประพิน มโนมัยวิบูลย์, 2540: 29)

โครงการพัฒนาพื้นที่คลองชองเกซอนนั้นเกิดจากนายลีมย็องบัก ประธานาธิบดีคนที่ 17 แห่งสาธารณรัฐเกาหลี นายลีมย็องบักเกิดที่เมืองโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น และหลังจากนั้นก็ใช้ชีวิตในวัยเยาว์อยู่ ณ เมืองโพฮัง จังหวัดคย็องซังเหนือ ได้รับการยกเว้นการเกณฑ์ทหารเนื่องจากมีปัญหาทางสุขภาพ และได้ไปทำงานที่บริษัทฮุนได ขณะที่ทำงาน นายลีมย็องบักมีความสามารถโดดเด่นกว่าพนักงานคนอื่น ในช่วงอายุ 30 ปี ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นคณะกรรมการการก่อสร้างของบริษัท อายุ 37 ปีได้เลื่อนเป็นประธานกรรมการ และในอายุ 48 ปีได้เลื่อนขั้นเป็นถึงประธานบริษัทอีกด้วย ต่อมา นายลีมย็องบักได้เริ่มเข้าสู่แวดวงการเมืองในฐานะของสมาชิกรัฐสภา พร้อมทั้งได้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ไปจนถึงตำแหน่งผู้ว่าประจำกรุงโซลในปี พ.ศ. 2545 (나무위키, 2561)

ประเด็นที่น่าสนใจก็คือ นายลีมย็องบักเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการฟื้นฟูแหล่งน้ำภายในประเทศเป็นอย่างมาก แต่ในขณะเดียวกัน ดูเหมือนว่านายลีมย็องบักนั้นได้ทำการทุจริตผ่านโครงการฟื้นฟูแหล่งน้ำอีกด้วย

แน่นอนว่าคลองและสายน้ำทุกแห่งล้วนเป็นสถานที่ที่สำคัญในการดำเนินชีวิต เช่นเดียวกับกับคลองชองเกซอน ณ สาธารณรัฐเกาหลี คลองแห่งนี้เป็นคลองที่ไหลผ่านกรุงโซลทางทิศตะวันออก มีประวัติศาสตร์ยาวนานถึง 600 ปี เริ่มต้นตั้งแต่พระเจ้าแทโจ ผู้ที่สถาปนาราชวงศ์โชซอนได้ตัดสินใจย้ายเมืองหลวงมาที่เมืองฮันยางในปี พ.ศ. 1937 ซึ่งก็คือกรุงโซลในปัจจุบัน ทำให้คลองนี้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ต่อมาคลองชองเกซอนถูกปิดทับด้วยพื้น

ถนนคอนกรีตและทางด่วนยกระดับ รวมทั้งพื้นที่สองฝั่งคลองต่างมีผู้คนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหาเรื่องสุขาภิบาลขึ้น จนใน พ.ศ. 2543 พื้นที่ดังกล่าวก็กลายเป็นหนึ่งในพื้นที่ที่แออัดมากที่สุดในกรุงโซล เนื่องจากมีสภาพทรุดโทรมมากถึงขั้นต้องได้รับการฟื้นฟู แต่ผู้คนในพื้นที่ดังกล่าวต่างลงความเห็นว่าเป็นพื้นที่ที่ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องได้รับการฟื้นฟูนอกจากถนนและทางด่วนยกระดับ

ความหนาแน่นของประชากรจึงส่งผลให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมขึ้น ซึ่งส่วนที่เป็นปัญหามากที่สุดก็คือคลอง ประชากรที่อาศัยอยู่ ณ บริเวณโดยรอบก็ต้องใช้น้ำเพื่อจะดำเนินชีวิตต่อไป แต่ประชากรในพื้นที่ไม่ทราบวิธีที่จะรักษาแหล่งน้ำให้สะอาด รวมถึงคลองของเอกชนในขณะนั้นก็เป็นแหล่งน้ำที่แสงแดดไม่สามารถส่องถึง จึงทำให้น้ำในคลองกลายเป็นน้ำที่สกปรก

ปัญหาสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับแหล่งน้ำดังกล่าวจึงทำให้เกิดโครงการฟื้นฟูคลองของเอกชน โดยโครงการที่ว่าได้เริ่มต้นเมื่อ พ.ศ. 2545 โดยมีนายสิมย็องบักที่ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการโซล ณ เวลานั้นได้เสนอโครงการฟื้นฟูคลองของเอกชนขึ้น แน่ใจว่าการเสนอโครงการฟื้นฟูแหล่งน้ำที่ว่่านั้นทำให้พ่อค้าแม่ค้าและประชาชนจำนวนมากต่อต้านถึงขนาดจะต้องมีการประชุมกว่า 2,000 ครั้ง แต่ในที่สุดโครงการฟื้นฟูคลองของเอกชนก็สามารถเริ่มขึ้นได้ใน พ.ศ. 2546 โดยทำการทุบทางด่วนและถนนโดยรอบจนแล้วเสร็จใน พ.ศ. 2548 (ดารณี เสือเฒ่า, 2562)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2550 นายสิมย็องบักได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเกาหลี โดยดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ไปจนถึงปี พ.ศ. 2556 ก่อนจะโดนจับฐานฉ้อราษฎร์บังหลวงรับสินบนเข้าธุรกิจส่วนตัวของตน มีคำพิพากษาจำคุก 15 ปี และต้องจ่ายค่าปรับเป็นจำนวน 13,000 ล้านวอนหรือ 368 ล้านบาท (ไทยรัฐออนไลน์, 2561)

คลองของเอกชนเป็นหนึ่งในแหล่งน้ำที่นายสิมย็องบักได้ริเริ่มโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขึ้น และเป็นการใช้โครงการฟื้นฟูคลองที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก เพราะการพัฒนาดังกล่าวทำให้คลองของเอกชนที่เป็นมลพิษกลายเป็นพื้นที่สีเขียวภายในเมืองโซล มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก ทำให้ร้านค้าบริเวณนั้นได้ผลประโยชน์ไปด้วย การพัฒนาคลองของเอกชนนั้นประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี และยังคงกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญมาจนถึงปัจจุบัน ถือว่าเป็นความคิดที่ถูกต้องที่นายสิมย็องบักเลือกพัฒนาแหล่งน้ำสำคัญทั้งสี่แหล่ง แต่แหล่งที่สำคัญและส่งผลกับเศรษฐกิจภายในประเทศมากที่สุดก็คือคลองของเอกชน

จากข้อมูลดังกล่าวผู้จัดทำได้สังเกตเห็นว่าระยะเวลาที่นายสิมย็องบักได้ริเริ่มโครงการฟื้นฟูคลองของเอกชนก็ยังมีโครงการพัฒนาแหล่งอื่นภายในประเทศอีกเช่นกัน เมื่อโครงการทั้งหมดที่นาย

ลิมย์องบักทำนั้นสำเร็จ ผู้จัดทำจึงต้องการศึกษาถึงวิธีการพัฒนาคลองของเอกชนของลิมย์องบักว่าเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้นายลิมย์องบักมีสถานภาพทางการเมืองที่ดีขึ้นในสายตาประชาชนจริงหรือไม่

1.2 คำถามวิจัย

การริเริ่มโครงการฟื้นฟูคลองของเอกชนส่งผลกระทบต่อสถานภาพทางการเมืองของนายลิมย์องบัก

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาว่าการทำโครงการฟื้นฟูคลองของเอกชนทำให้นายลิมย์องบักมีสถานะทางการเมืองอย่างไร

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ศึกษาว่าการทำโครงการฟื้นฟูคลองของเอกชนทำให้นายลิมย์องบักมีสถานะทางการเมืองอย่างไร

1.5 ขอบเขตการศึกษาวิจัย

1.5.1 พื้นที่ คลองของเอกชน ณ สาธารณรัฐเกาหลี

1.5.2 เวลา ระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2556 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่นายลิมย์องบักได้เข้ารับตำแหน่งผู้ว่าประจำจังหวัดโซลไปจนถึงช่วงเวลาที่ลิมย์องบักได้เป็นประธานาธิบดีจนหมดวาระ เพื่อศึกษาว่าช่วงเวลาที่นายลิมย์องบักดำรงตำแหน่งผู้ว่าและได้ทำการพัฒนาแหล่งน้ำนั้นได้ส่งผลไปถึงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งประธานาธิบดีคนที่ 17 ของสาธารณรัฐเกาหลี

1.6.3 เนื้อหา ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคลองของเอกชนและนายลิมย์องบัก

1.6 วิธีการศึกษาวิจัย

1.6.1 วิธีการเก็บข้อมูลขั้นปฐมภูมิ

ศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพโดยเก็บข้อมูลผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ภาษาเกาหลี ภาษาอังกฤษและบทความที่เกี่ยวข้อง

1.6.2 วิธีการเก็บข้อมูลชั้นทุติยภูมิ

ศึกษาเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลผ่านข้อมูลงานวิจัยและผลงานที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาวิเคราะห์ผ่านแนวคิดอุดมการณ์การเมืองแบบประชาธิปไตยและแนวคิดการพัฒนาแหล่งน้ำที่ถูกต้อง

1.7 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1.6.1 ทบทวนเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการพัฒนาแหล่งน้ำ และอุดมการณ์การเมืองแบบประชาธิปไตย รวมถึงรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.6.2 เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการพัฒนาคลองของเอกชน ด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและการเมือง

1.6.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้โดยใช้แนวคิดการพัฒนาแหล่งน้ำและอุดมการณ์การเมืองแบบ ประชาธิปไตย

1.6.4 สรุปผลการวิจัย

1.6.5 จัดทำรูปเล่มวิจัยสมบูรณ์

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินงาน 10 เดือน										งบประมาณต่อกิจกรรม (ถ้ามี)	
	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.		
ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	←————→											
เก็บรวบรวมข้อมูล						←————→						
วิเคราะห์ข้อมูล							←————→					
สรุปผลการวิจัย								←————→				
จัดทำรายงานวิจัยสมบูรณ์									←————→			

บทที่ 2

การทบทวนแนวคิดและงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

สาธารณรัฐเกาหลีหรือประเทศเกาหลีใต้เป็นประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย โดยมีประธานาธิบดีเป็นศูนย์กลางของการบริหารประเทศ ถือว่าประเทศเกาหลีใต้เป็นหนึ่งในประเทศที่มีระบอบประชาธิปไตยที่มั่นคง แต่กว่าที่สาธารณรัฐเกาหลีจะกลายมาเป็นประเทศที่มีประชาธิปไตยที่มั่นคงเหมือนในปัจจุบันนี้ ประชาชนในประเทศก็ประสบปัญหาภัยกับหลายรัฐบาล มีการร่างรัฐธรรมนูญหลายฉบับ ไปจนถึงมีการปกครองโดยรัฐบาลทหารด้วย

แต่เนื่องจากทรัพยากรมนุษย์ในประเทศเกาหลีใต้ที่มีคุณภาพและตระหนักรู้ถึงสิทธิทางด้านการเมือง จึงทำให้ในที่สุดประเทศเกาหลีใต้ก็เกิดเปลี่ยนผ่านมายังระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบัน

2.1 ระบอบประชาธิปไตยที่มั่นคง ในสาธารณรัฐเกาหลี (Democratic Consolidation in South Korea)

2.1.1 เส้นทางสู่ประชาธิปไตยของสาธารณรัฐเกาหลี

Uk Heo and Terence Roehrig (2010 อ้างใน สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ 2018) กล่าวว่า สาธารณรัฐเกาหลีก่อตั้งในปี พ.ศ. 2491 ขณะนั้นประเทศเกาหลีใต้ได้เผชิญความไร้เสถียรภาพและการแทรกแซงทางการเมืองจากกองทัพเป็นระยะ ส่งผลให้ช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2491-2523 ประเทศเกาหลีใต้มีการเปลี่ยนรัฐธรรมนูญถึง 5 ครั้ง และตั้งแต่ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับที่ 4 หรือฉบับยูซิน (The Yusin Constitution) ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการเลือกตั้งประธานาธิบดีจากการเลือกตั้งทางตรงมาเป็นการเลือกตั้งโดยอ้อมผ่านคณะผู้เลือกตั้ง (electoral college) ส่งผลให้การเลือกตั้งประธานาธิบดี 3 ครั้ง คือปี พ.ศ. 2515, พ.ศ. 2521 และ พ.ศ. 2522 เป็นการเลือกตั้งประธานาธิบดีที่ปราศจากคู่แข่ง และได้ทำการสถาปนารัฐธรรมนูญฉบับที่ 5 ใน พ.ศ. 2524 หลังการรัฐประหารโดยพลเอกชอนดูฮวาน

Han Sung--Joo (1988 อ้างใน สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ 2018) กล่าวว่า ก้าวสำคัญของการกลับคืนสู่ประชาธิปไตยของประเทศเกาหลีใต้เกิดขึ้นเมื่อวาระในการดำรงตำแหน่งของชอนดูฮวานในฐานะประธานาธิบดีใกล้สิ้นสุดลง เมื่อพลเอกโรห์แทอูได้รับการเสนอชื่อจากพรรค Democratic Justice ซึ่งเป็นพรรครัฐบาลได้ลงแข่งขันการเลือกตั้งประธานาธิบดี ประชาชนได้ร่วมตัวต่อต้านจน

เกิดการจลาจลอย่างรุนแรง ทำให้โรห์แทอูตตัดสินใจประกาศหลัก 8 ประการเพื่อปฏิรูปรัฐธรรมนูญ ซึ่งนำไปสู่การร่างรัฐธรรมนูญใหม่ มีการลงประชามติรับรองร่างรัฐธรรมนูญ และมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีโดยตรง

การเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตยของสาธารณรัฐเกาหลีเท่ากับเป็นการเปลี่ยนผ่านและการจรรโลงประชาธิปไตยที่มีสังคมเป็นฝ่ายนำ อีกทั้งรัฐบาลทหารได้มองเห็นสถานการณ์ความชอบธรรมของตนภายในสังคมต่ำลงจึงทำให้เกิดการคืนอำนาจสู่ประชาชน มีการปฏิรูปรัฐธรรมนูญเกิดขึ้น เมื่อมีการบรรลุข้อตกลงร่วมกันระหว่างรัฐบาลและกลุ่มฝ่ายค้านในหลักการของบทแก้ไขรัฐธรรมนูญ กระบวนการการร่างรัฐธรรมนูญก็เริ่มขึ้น Dae-Kyu Yoon (2010 อ้างใน สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ 2018) กล่าวว่า เป้าหมายหลักของรัฐธรรมนูญคือการจำกัดอำนาจของประธานาธิบดีและการเพิ่มอำนาจของรัฐสภา เพราะในรัฐธรรมนูญก่อนหน้าอำนาจของรัฐสภานั้นถูกลดอำนาจลงอย่างมาก รวมถึงเพิ่มคามอิสระของศาล

2.1.2 การออกแบบการเมืองของสาธารณรัฐเกาหลี

การออกแบบสถาบันการเมืองของสาธารณรัฐเกาหลี มีการเปลี่ยนแปลงจากการเลือกตั้งโดยอ้อมเป็นการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน เพราะระบบการเลือกตั้งประธานาธิบดีจากการเลือกตั้งทางอ้อมผ่านคณะผู้เลือกตั้งที่ต้องผ่านการเห็นชอบจากรัฐบาลนั้นเป็นระบบที่ง่ายต่อการสืบทอดอำนาจของรัฐบาลทหาร อีกทั้งยังได้กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีไว้ 1 วาระ ซึ่งมีระยะเวลา 5 ปี Hong Nack Kim (1989 อ้างใน สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ 2018) กล่าวว่า นอกจากนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบเลือกตั้งสมาชิกสมัชชาแห่งชาติ จากเดิมที่รัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2530 กำหนดให้การเลือกตั้งสมาชิกสมัชชาแห่งชาติซึ่งเคยมีจำนวนทั้งหมด 276 คน ประกอบด้วยการได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากเขตเลือกตั้ง 92 เขต ที่มีสมาชิกเขตละ 2 คน ส่วนสมาชิกอีก 92 คน แบ่งออกเป็นจำนวน 2 ใน 3 จัดสรรให้พรรคที่มีสมาชิกสมัชชาแห่งชาติมากที่สุดจากการเลือกตั้งระบบเขต ที่นั่งที่เหลืออยู่จะถูกจัดสรรตามคะแนนที่พรรคได้รับ ซึ่งระบบนี้เป็นระบบที่เอื้อประโยชน์ให้กับรัฐบาลเป็นอย่างมาก

ดังนั้นภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2530 ได้กำหนดให้มีสมาชิกสมัชชาแห่งชาติเพิ่มขึ้นเป็น 299 คนจากเดิม 276 คน และมีวาระในการดำรงตำแหน่งเพียง 4 ปี ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งจากระบบเขต เขตละหนึ่งคน จำนวน 224 ที่นั่ง สมาชิกสัดส่วนอีก 75 ที่นั่ง

หากมีกรณีที่พรรคใดพรรคหนึ่งได้เสียงข้างมากเกินกึ่งหนึ่งจากการเลือกตั้งระบบเขต ที่นั่งก็จะกันไป ตามสัดส่วนที่นั่งของแต่ละพรรคได้รับ แต่ในกรณีที่ไม่มีพรรคใดได้รับที่นั่งจากการเลือกตั้งเกินกึ่งหนึ่ง จำนวนที่นั่ง 38 ที่นั่งจะถูกจัดสรรให้แก่พรรคที่ได้คะแนนเสียงมากที่สุดแทน ขณะที่ที่นั่งที่เหลืออีก 37 ที่นั่งจะถูกจัดสรรตามสัดส่วนให้แก่พรรคอื่นๆ ที่มีสมาชิกสมัชชาแห่งชาติจากการเลือกตั้งระบบเขต ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป

Dae-Kyu Yoon (2010 อ้างใน สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ 2018) กล่าวว่า ภายหลังจากได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้งอีกครั้งตามคำพิพากษาของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้มีมติว่าการจัดตั้งที่นั่งดังกล่าวไม่สามารถแสดงให้เห็นเจตนารมณ์ที่แท้จริงของประชาชนได้ หากมีกรณีที่มีการลงคะแนนให้ผู้สมัครอิสระจะส่งผลให้มีการนำคะแนนดังกล่าวไปคิดคำนวณในการจัดสรรสัดส่วนที่นั่ง จึงได้ทำการเปลี่ยนระบบเลือกตั้งเป็นระบบแยกบัตรเลือกตั้งระหว่างบัตรลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครในเขตเลือกตั้ง และบัตรลงคะแนนให้กับนักการเมืองสำหรับการคำนวณระบบสัดส่วน National Assembly of the Republic of Korea (2016 อ้างโดย สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ 2018) กล่าวว่า ปัจจุบันสมัชชาแห่งชาติมีจำนวน 300 คน โดยสมาชิก 246 คนมาจากการเลือกตั้งในระบบเขตที่ตัดสินโดยผู้สมัครที่มีคะแนนมากที่สุดได้รับมาจากการเลือกตั้งและ 54 คนมาจากการเลือกตั้งระบบสัดส่วน

2.1.3 การเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตยในเกาหลีใต้

ไชยวัฒน์ คำชูและนิธิ เนื่องจำนงค์ (2559) กล่าวว่า การเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตยในเกาหลีใต้มีตัวแปรที่สำคัญ 3 ประการ คือ ปัจจัยเชิงโครงสร้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างสังคม และอิทธิพลภายนอกประเทศ โดยมุ่งเน้นที่บทบาทสหรัฐอเมริกา และบทบาทของตัวแสดงไม่ว่าจะเป็นชนชั้นนำและตัวแสดงภาคประชาสังคม

Young-lob Chung (2007 อ้างใน การเมืองเปรียบเทียบ ทฤษฎี แนวคิด และกรณีศึกษา ไชยวัฒน์ คำชูและนิธิ เนื่องจำนงค์ 2016) ว่า ปัจจัยเชิงโครงสร้าง ก่อนการเปลี่ยนผ่านไปสู่ประชาธิปไตย ประเทศเกาหลีใต้ นับว่าเป็นประเทศที่ด้อยพัฒนาที่ประสบความสำเร็จในการยกระดับประเทศไปสู่ประเทศกำลังพัฒนา เพราะมีรายได้ต่อหัวของประชาชนภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2530 เกาหลีใต้ได้เปลี่ยนผ่านไปสู่ประชาธิปไตย ในด้านเศรษฐกิจขอเกาหลีใต้ก็เช่นกัน ค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของเกาหลีใต้นั้นส่วนใหญ่ได้มาจากภาคเกษตรกรรม ขณะที่ตอนนั้น ภาคอุตสาหกรรมนั้นมีค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมน้อยกว่ามาก แต่ใน พ.ศ. 2530 ค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของ

ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นมากกว่าเท่าตัว ขณะที่ภาคเกษตรกรรมนั้นมีจำนวนค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม
น้อยลง การขยายตัวและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจในช่วงนี้เป็นผลมาจากนโยบาย
ส่งเสริมอุตสาหกรรมโดยรัฐ

Michael J. Seth (2005 อ้างใน การเมืองเปรียบเทียบ ทฤษฎี แนวคิด และกรณีศึกษา
ไชยวัฒน์ คำชูและนิธิ เนื่องจำนง 2016) ว่าการขยายตัวของเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว
ของสาธารณรัฐเกาหลีนั้นสร้างความเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมในหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นจำนวน
ประชากรที่เข้ามาอาศัยบริเวณเขตเมืองที่มากขึ้น การยกระดับการศึกษาของพลเมืองภายในประเทศ
ไมเคิล เซตท์ (Michael Seth) พบความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและการยกระดับการศึกษาใน
หลายประการ และเกาหลีใต้ถือเป็นประเทศที่ยกระดับการศึกษาได้รวดเร็วที่สุดเมื่อเทียบกับประเทศ
ที่มีรายได้ประชาชาติระดับเดียวกัน

ไชยวัฒน์ คำชูและนิธิ เนื่องจำนงค์ (2559) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลง
ทางด้านเศรษฐกิจและด้านการศึกษา แสดงให้เห็นถึงการขยายตัวของชนชั้นกลาง และชนชั้นแรงงาน
ที่เพิ่มมากขึ้น แม้จะยังถกเถียงกันว่าชนชั้นที่เพิ่มขึ้นเหล่านี้เป็นผลผลิตจากการพัฒนาเศรษฐกิจของ
รัฐบาลเผด็จการนิยม และยังแสดงให้เห็นว่า คนกลุ่มนี้มักจะให้ความสำคัญกับเสถียรภาพกับ
เสถียรภาพ และการพัฒนาเศรษฐกิจ มากกว่า รูปแบบการปกครอง George Katsiaficas (2008
อ้างใน การเมืองเปรียบเทียบ ทฤษฎี แนวคิด และกรณีศึกษา ไชยวัฒน์ คำชูและนิธิ เนื่องจำนง
2016)) ว่า นอกจากนี้ตัวแสดงที่เคลื่อนไหวก่อนการเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตยคือขบวนการ
นักศึกษาและกลุ่มแรงงานมากกว่ากลุ่มชนชั้นกลาง แต่อย่างไรก็ตาม ชนชั้นกลางก็เป็นกองหนุนที่
สำคัญที่สามารถเป็นจุดเปลี่ยนประการหนึ่งที่ทำให้รัฐบาลปรับเปลี่ยนท่าที

อิทธิพลจากภายนอกประเทศนั้นก็ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญ เนื่องจากสาธารณรัฐเกาหลีนั้นมีความ
ความสัมพันธ์แบบ รัฐภายใต้อุปถัมภ์ ซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลของสหรัฐอเมริกา ได้ส่งผลที่ขัดแย้งกันใน 2
ลักษณะ ด้านหนึ่ง สหรัฐอเมริกาต้องการให้เกาหลีใต้เป็น กรณีตัวอย่างของประชาธิปไตย ซึ่งจะเห็น
ได้จากการวางระบบรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาให้กับสาธารณรัฐเกาหลี แต่ในทางตรงกันข้าม
สหรัฐอเมริกาก็ถือว่า ประเทศเกาหลีใต้นั้นเป็น รัฐกึ่งชนต่อต้านคอมมิวนิสต์ ซึ่งดูเหมือนว่า
สหรัฐอเมริกานั้นจะให้ความสำคัญกับประการที่ให้ประเทศเกาหลีใต้เป็นรัฐกึ่งชนต่อต้านคอมมิวนิสต์
มากกว่า แม้สหรัฐอเมริกาก็ไม่ได้เป็นตัวกำหนดการเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตย แต่มีบทบาทสำคัญใน

การจำกัดโครงสร้างทางเลือก กล่าวคือ รัฐบาลของสหรัฐอเมริกานั้นได้แสดงจุดยืนด้านการใช้กำลังปราบปรามมวลชน ถือได้ว่าปัจจัยและอิทธิพลจากภายนอกนั้นเป็นตัวกระตุ้นที่สำคัญที่ทำให้สาธารณรัฐเกาหลีนั้นเข้าสู่การเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตย

นอกจากนี้ ไชยวัฒน์ คำชูและนิธิ เนื่องจำนงค์ (2559) กล่าวว่า ส่วนบทบาทของตัวแสดงที่สำคัญนั้นสามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือตัวแสดงระดับชนชั้นนำ และตัวแสดงระดับภาคประชาสังคม ในส่วนของตัวแสดงชนชั้นนำคือบทบาท บทบาทของชนชั้นนำ เหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของตัวแสดงกลุ่มนี้คือ การเจรจาต่อรองกับชนชั้นนำในฝ่ายค้าน ส่วนบทบาทของตัวแสดงในภาคประชาสังคมคือการเคลื่อนไหวต่อต้านการเมือง การเรียกร้องประชาธิปไตยในเมืองควางจูใน พ.ศ. 2523 สำหรับบทบาทในช่วงเปลี่ยนผ่าน ก็คือขบวนการนิสิตนักศึกษา

2.1.4 บทบาทของกลุ่มต่างๆในสังคม

Olli Hellmann (2011 อ้างโดย สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ 2018) กล่าวว่า การที่ผู้นำทางการเมืองหลังการเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตยเป็นบุคคลที่มีเครือข่ายส่วนตัวกว้างขวาง ประกอบกับการดำเนินนโยบายต่อต้านคอมมิวนิสต์อย่างแข็งกร้าวและต่อเนื่อง ส่งผลให้มวลชน เช่น ผู้ใช้แรงงานไม่สามารถรวมตัวกันเพื่อจัดตั้งพรรคการเมืองได้ พรรคการเมืองในยุคต้นของการเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตยจึงมีลักษณะเป็นพรรคที่ทำหน้าที่รองรับกลุ่มชนชั้นนำ

แม้ในช่วงแรกของการเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตย ความชอบในพรรคการเมืองจะผูกพันกับความนิยมในตัวบุคคล แต่การจัดวาระประธานาธิบดีไว้เพียงหนึ่งวาระก็ได้ช่วยลดอิทธิพลของบุคคลลง Suhyuk Kim (อ้างโดย สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ 2018) กล่าวว่า ภาคประชาสังคมเป็นกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญในการผลักดันการเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตยของสาธารณรัฐเกาหลี มีการก่อตั้งกลุ่มประชาสังคมและท้าทายรัฐบาลด้วยการสนับสนุนพรรค Reunification Democratic ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้านในการเลือกตั้งสมาชิกสมัชชาแห่งชาติ

Chang Hee Nam (1995 อ้างโดย สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ 2018) กล่าวว่านโยบายให้ภาคธุรกิจขับเคลื่อนในประเทศตลอด ส่งผลให้เศรษฐกิจของเกาหลีใต้เติบโตอย่างก้าวกระโดด รัฐบาลเอื้อผลประโยชน์ให้แก่การเติบโตของกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่มากกว่า ทั้งในภาษี การอนุมัติเงินกู้ การผ่อนคลายนโยบาย รวมถึงการควบคุมระดับค่าแรง การเติบโตของกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ก็ต้องแลกมาด้วย

กับการกีดกันผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ทำให้สร้างช่องว่างทางสังคมระหว่างเจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่และประชาชนทั่วไป

ส่วน Ian Marlow (2015 อ้างโดย สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ 2018) กล่าวว่า การสั่งสมทุนมาเป็นเวลานานทำให้ภาคธุรกิจมีอำนาจเหนือการเมือง มีปรากฏการณ์ที่รัฐบาลแทรกแซงกระบวนการยุติธรรมด้วยการให้อภัยโทษผู้บริหารของกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ที่ถูกดำเนินคดี เช่น ใน พ.ศ. 2551 มีการตัดสินจำคุกกิลกันฮี ประธานบริษัทซัมซุง ในข้อหาเลี่ยงภาษี กลับได้รับการอภัยโทษ ทางด้าน Cho Sang-hun (2017 อ้างโดย สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ 2018) กล่าวว่า ขณะที่ยุคสมัยประธานาธิบดีพัคกึนฮเย รัฐบาลก็ได้เข้าแทรกแซงกระบวนการควบรวมบริษัทซัมซุงโดยสั่งให้กองทุนบำนาญให้การสนับสนุน

ทั้งหมดนี้แสดงว่าสายสัมพันธ์ทางผลประโยชน์ระหว่างฝ่ายการเมืองและกลุ่มธุรกิจ รวมถึงอิทธิพลที่กลุ่มธุรกิจมีต่อฝ่ายการเมืองยังคงเข้มแข็งแม้จะมีความพยายามปฏิรูปก็ตาม

2.2 แนวคิดด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ

กรอบด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำมีดังนี้

การจัดการต้นน้ำให้ถูกวิธีกับดูแลปริมาณน้ำที่พอเหมาะสามารถลดผลกระทบจากน้ำหลากได้อีกทั้งการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการบริโภค การเกษตรไปจนถึงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมก็เป็นสิ่งสำคัญ ต้องมีการวางแผนรับรองการพัฒนาในทุกๆด้าน อาทิ ด้านเศรษฐกิจ วางแผนด้านการพัฒนาเมืองหลักของการทำอุตสาหกรรม และวางแผนการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับศักยภาพของน้ำแต่ละพื้นที่ นอกจากนี้จะต้องมีการวางแผนจัดสรรลุ่มน้ำ ประเมินแต่ละลุ่มน้ำว่าลุ่มน้ำใดมีต้นทุนจำกัดหรือมีการใช้น้ำร่วมกับกิจกรรมอื่นๆหรือไม่ เพื่อรักษาสมดุลและระบบนิเวศของน้ำในแต่ละพื้นที่

นอกจากนี้ การจัดการน้ำเพื่อแก้ไขหรือบรรเทาปัญหาอุทกภัยจะต้องมีการเพิ่มมาตรการที่สามารถช่วยเหลือคนในพื้นที่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาในระยะยาวอีกด้วย หากกล่าวถึงการพัฒนาพื้นที่ทางการเกษตรที่ไม่มีศักยภาพก็ต้องพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวให้กลับมาเป็นพื้นที่ทางชลประทานให้ได้ ส่วนเรื่องการจัดการมลพิษทางน้ำนั้นมียุทธศาสตร์หลายอย่างที่ต้องคำนึงก่อนลงมือปฏิบัติ คือ ต้องมีการเตรียมการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไปจนถึงการใช้ประโยชน์

ของทรัพยากรน้ำในด้านอื่นๆ ยกตัวอย่างเช่น ใช้ในการขนส่งหรือใช้เป็นพลังงานทดแทน (สภาวิศวกร, 2560)

2.2.1 ทรัพยากรน้ำ

ทรัพยากรน้ำนั้นเป็นอีกหนึ่งทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญและจำเป็นต่อสิ่งมีชีวิตไปจนถึงการดำเนินชีวิต ในชีวิตเรานอกจากจะใช้น้ำเพื่อบริโภคแล้วเรายังต้องใช้น้ำในการทำกิจกรรมต่างๆอีกมากมาย เพราะฉะนั้นทรัพยากรน้ำจึงเป็นทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญเป็นอย่างมาก ดังนั้นการพัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่ต่างๆ จึงมีทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องและทำให้เกิดปัญหาตามมามากมายเมื่อเริ่มทำการพัฒนา

ปัญหาส่วนใหญ่ที่มักเกิดขึ้นในการพัฒนาแหล่งน้ำนั้นมีมากมาย เช่น ทรัพยากรของแหล่งน้ำถูกใช้มากเนื่องจากความแออัดหรือการเพิ่มขึ้นของประชากรในบริเวณนั้นๆ การพัฒนาที่มุ่งเน้นทางด้านเศรษฐศาสตร์มากกว่าการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมก็เป็นอีกหนึ่งปัญหาที่มักเกิดขึ้นในการพัฒนา บางครั้งปัญหาก็เกิดจากหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมที่หวงแหนทรัพยากรที่เหลืออยู่และต้องการที่จะอนุรักษ์นั้นออกมาคัดค้านการพัฒนาแหล่งน้ำก็มี

นอกจากนี้ยังมีความละเอียดรอบคอบในการวิเคราะห์แหล่งน้ำที่ต้องการจะพัฒนานั้นใช้เวลาค่อนข้างนานและมีงบประมาณสูง ในบางพื้นที่ก็อาจจะปรากฏปัญหาความขัดแย้งของกลุ่มผลประโยชน์ซึ่งปัญหานี้ อาจเกิดจากการประกอบอาชีพที่ไม่สอดคล้องกัน ทำให้เมื่อเกิดโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขึ้นก็จะมีบางกลุ่มที่ออกมาต่อต้านเพราะได้รับผลกระทบ บ้างก็เป็นปัญหาที่ประชาชนในพื้นที่นั้นขาดความเข้าใจในโครงการการพัฒนาแหล่งน้ำ

จะเห็นได้ว่าปัญหาต่างๆเหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาที่มักเกิดขึ้นเมื่อมีการพัฒนาแหล่งน้ำขึ้น ดังนั้นทางที่ดี การพัฒนาแหล่งน้ำควรจะต้องรอบคอบและมีความละเอียดในทุกๆขั้นตอนเพื่อผลลัพธ์ที่ดีที่สุดของทุกฝ่าย (สภาวิศวกร, 2560)

2.3 โครงการฟื้นฟูแม่น้ำสายของสาธารณรัฐเกาหลี

จุงวาร์ตัน ทิพย์นำภา (2556) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคือเหตุผลหลักที่ทำให้รัฐบาลเกาหลีตัดสินใจทำโครงการบริหารจัดการน้ำขนาดใหญ่ขึ้น ซึ่งรัฐบาลได้มองไปถึงภัยธรรมชาติที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่อาจเกิดอย่างรุนแรงได้ถ้าหากไม่รีบป้องกันไว้แต่เนิ่นๆ เพราะ

ช่วงเวลาที่ผ่านมาประเทศเกาหลีใต้จำเป็นต้องเจอกับฝนที่ตกหนัก ภัยแล้งต่อเนื่อง ดังนั้นรัฐบาลเกาหลีใต้จึงตัดสินใจลงทุนโครงสร้างในเชิงป้องกันและลดความเสียหายจากภัยธรรมชาติในอนาคต

ทางรัฐบาลเกาหลีใต้ได้ก่อสร้างฟลัดเวย์ (Ara Waterway) ในโครงการฟื้นฟูแม่น้ำ 4 สาย ทุ่มเงินสร้างฝายชะลอน้ำ 16 แห่ง ตลอดจนเชื่อมต่อระบบส่งน้ำทางอุโมงค์เพื่อส่งไปยังพื้นที่ที่ขาดแคลนน้ำ หน้าที่หลักของเจ้าหน้าที่และบุคลากรที่ดูแลโครงการนี้คือการบริหารจัดการเขื่อน อเนกประสงค์ และฝายชะลอน้ำ เพื่อป้องกันน้ำท่วมและจ่ายน้ำไปยังพื้นที่แห้งแล้ง

นอกจากนี้ จูซาร์ตัน ทิพย์นำภา (2556) ยังกล่าวด้วยว่า การออกแบบการก่อสร้างนั้นได้คำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น และมีแผนป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นแล้ว เพื่อจะไม่ให้กระทบต่อระบบนิเวศน์ เป็นการฟื้นฟูแม่น้ำเดิมที่ไม่ค่อยได้ใช้งาน ซึ่งถือว่าการฟื้นฟูระบบนิเวศน์ไปด้วย

ปริญญา เจริญบัณฑิต (อ้างใน รู้จัก 'เค วอเตอร์' ผ่านบทเรียนโครงการสีแม่น้ำ Thaireform 2556) จุดประสงค์ของการดำเนินการโครงการสีแม่น้ำ คือ เพื่อเป็นที่กักเก็บน้ำยามแห้งแล้ง และป้องกันน้ำท่วม เพื่อสร้างสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว รวมไปถึงเพื่อสร้างงานให้กับคนเกาหลีกว่าสองแสนตำแหน่งจากการก่อสร้าง และบริการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ใช้ในการก่อสร้างภายในโครงการ

ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลการพัฒนาแหล่งน้ำทั้งของประเทศไทยและตัวอย่างการพัฒนาแหล่งน้ำที่สาธารณรัฐเกาหลี ทางผู้จัดทำจึงจะนำข้อมูลการพัฒนาแหล่งน้ำดังกล่าวมาวิเคราะห์วิธีการหรือนโยบายการพัฒนาแหล่งน้ำ เพราะการพัฒนาคลองของเขื่อนนั้นถือเป็นการพัฒนาแหล่งน้ำที่ไม่ได้ถูกตามหลักการพัฒนาสิ่งแวดล้อมของประเทศเกาหลีใต้และหลังจากลงจากตำแหน่งไป คลองเขื่อนก็ยังมีปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการดำรงชีวิตของประชาชนที่เป็นผลกระทบมาจากการพัฒนาแหล่งน้ำ

2.4. งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

2.4.1 งานที่เกี่ยวข้องทางด้านการเมือง

Jamie Doucette (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ “วิกฤตร้ายแรงของรัฐบาลร่วมของนายลีมย็องบัก” ว่าได้พิจารณาการเลือกตั้งของนายลีมย็องบักผ่านวิกฤตการณ์ร้ายแรงที่ดำเนินการโดยรัฐบาลโรห์มูฮย็อน ผู้เขียนได้เริ่มต้นจากการวิเคราะห์การเลือกตั้งของนายลีมย็องบักและกลยุทธ์

เกี่ยวกับการเลือกตั้งของฝั่งเสรีนิยมก้าวหน้าที่ถูกกีดขวางการเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2550 รวมไปถึงรายละเอียดเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่เสรีนิยมก้าวหน้าใช้เพื่อเปรียบเทียบความตึงเครียดภายในการเมืองเกาหลีตั้งแต่การเปลี่ยนผ่านการปกครองแบบประชาธิปไตยในปี พ.ศ. 2530 ความตึงเครียดดังกล่าวได้ให้ข้อมูลที่ทำให้ผู้เขียนเรียกเหตุการณ์รัฐบาลของนายโรห์ว่า “วิกฤตการณ์ของรัฐบาลร่วม” ผู้เขียนได้โต้แย้งว่าวิกฤตการณ์นั้นมีส่วนทำให้เกิดปัญหาในการเมือง คือการเมืองของการรวมประเทศและยังมีการปฏิรูปเศรษฐกิจเกี่ยวกับเรื่องความเสมอภาค รวมถึงการมีโอกาสนในการเลือกที่แตกต่างกันไปของเสรีนิยมใหม่ ที่ถูกนำมาใช้โดยทั้งสองรัฐบาล คือรัฐบาลของนายโรห์และรัฐบาลของนายลีที่ค่อนข้างเอนเอียงไปทางอนุรักษนิยม ผู้เขียนหวังว่าการพิจารณาความตึงเครียดอย่างละเอียดถี่ถ้วนจะให้ความรู้เกี่ยวกับเสรีนิยมที่ถูกกีดกันในปี พ.ศ. 2530 จะสามารถกระตุ้นการเคลื่อนไหวทางสังคมในเกาหลีและสภาวะอันยากลำบากที่ชาวเกาหลีคิดกลยุทธ์ขึ้นมาเองเพื่อทางการเมืองและการปฏิรูปเศรษฐกิจภายในประเทศ (Doucette, 2552)

โซ มยองแร (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ “การเมืองแห่งการปรับปรุงธรรมชาติในพื้นที่เมือง : กรณีศึกษาการปรับปรุงคลองของเกซอน โซล สาธารณรัฐเกาหลี” ว่า บทความนี้เป็นบทความที่วิเคราะห์ความขัดแย้งทางการเมืองผ่านเบื้องหลังการพัฒนาพื้นที่ทางธรรมชาติ ความขัดแย้งเริ่มขึ้นจากรัฐบาลเมืองโซลและองค์กรจากเอกชนของอุดมการณ์การพัฒนาธรรมชาติที่แตกต่างกัน การบริหารจัดการธรรมชาติแนวใหม่ และ นิเวศวิทยาเชิงลึก การกีดกันโครงการปรับปรุงแหล่งน้ำทำให้กระบวนการนี้จะมีพลังเพิ่มขึ้นอีก เพราะเป็นการพัฒนาโดยมีจุดประสงค์เกี่ยวกับการเข้าเป็นสมาชิกทางการเมือง ผลลัพธ์ที่ได้จากการพัฒนาคลองก็ขาดความถูกต้องในด้านการพัฒนาและปรับปรุงสิ่งแวดล้อม นี่คือการปรากฏการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่สะท้อนให้เห็นความพยายามที่จะปกครองผู้อื่นโดยใช้ธรรมชาติเป็นเครื่องมือ (Rae, 2553)

Daniel Tudor (2560) เขียนหนังสือ “มหัศจรรย์เกาหลี จากเก้าถ่านสู่มหาอำนาจทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม” ไว้ว่า หากมองย้อนกลับไปเมื่อช่วงทศวรรษก่อน คนเกาหลีถูกหลายๆคนชาติมองว่าเป็นประเทศที่ผู้คนที่ขี้เกียจบ้านเมืองสกปรกและรกร้างไม่น่าอยู่ แต่หากหันกลับมามองในปัจจุบันภาพเหล่านั้นกลับกลายเป็นสิ่งที่เป็นไปได้แล้วสาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะการทำสงครามกับญี่ปุ่นส่งผลให้ประเทศเกาหลีได้ประสบปัญหาหนักประกอบกับการที่เกาหลีเป็นชาติที่มีความเป็นชาตินิยมสูง จึงพยายามทำทุกทางเพื่อให้หลุดพ้นจากอดีตที่น่าเจ็บปวดเช่นนี้ (Tudor, 2560)

2.4.2 งานที่เกี่ยวข้องทางด้านเศรษฐกิจ

โยะชิฮาระ คุนิโอะ (2546) จากหนังสือเรื่อง “ชาติและการเติบโตทางเศรษฐกิจ : เกาหลีและไทย” กล่าวว่า สาธารณรัฐเกาหลีมีการเข้าแทรกแซงเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก มีการกำหนดบทบาทของรัฐบาลในการพัฒนาเศรษฐกิจไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ มีการเคารพเสรีภาพและความริเริ่มขององค์กรเอกชน แต่รัฐบาลอาจจะเข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงหรืออาจจะให้ข้อเสนอแนะทางอ้อมแก่อุตสาหกรรมพื้นฐานหรือด้านอื่นๆที่สำคัญ จากงานเขียนในช่วงปลายทศวรรษ 1970 ของนักวิชาการชาวอเมริกา เลรอย โจนส์ (Leroy Jones) และนักเศรษฐศาสตร์ชาวเกาหลี อิล ซากอง (Il Sakong) ได้กล่าวไว้ในงานที่เขียนร่วมกันว่า รัฐบาลยังคงใช้นโยบายเข้าแทรกแซงที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับหนึ่งความว่า รัฐบาลปัก จุง ฮี (Park Jung Hee) ไม่มีความคิดที่จะใช้นโยบายเสรีนิยมกับระบบเศรษฐกิจ ยิ่งกว่านั้นรัฐบาลยังได้เข้าแทรกแซงอย่างมากโดยพยายามที่จะให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในระดับเศรษฐศาสตร์จุลภาคของจำนวนการผลิต ทั้งโดยทางตรงที่รัฐบาลเข้ามีส่วนร่วมในองค์กรของรัฐ และโดยการกระตุ้น บังคับหรือค้ำยันคะยขององค์กรเอกชน รวมถึงความเป็นผู้นำจะมีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติเช่นกัน (คุนิโอะ, 2546)

ยูน ยาสมิน (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ “โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์คลองของเกซอน : การเมืองและความหมายโดยนัยของโลกาภิวัตน์และการปรับปรุงพื้นที่” ว่า งานดังกล่าวเป็นงานที่วิเคราะห์ความหมายโดยนัยของการพัฒนาพื้นที่บริเวณคลองของเกซอน วิเคราะห์ที่อยู่อาศัยที่แวดล้อมด้วยการพัฒนาใหม่ของคลองของเกซอน และการกระตุ้นบริบททางการเมืองผ่านโครงการปรับปรุงคลองของเกซอน การปรับปรุงดังกล่าวทำให้รัฐบาลของโซลตกเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์แต่เพื่อให้สำเร็จตามผลที่รัฐบาลโซลต้องการให้คลองของเกซอนเป็นคลองระดับมาตรฐานโลก ควบคู่ไปกับเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใคร และกลายเป็นประเด็นความขัดแย้งทางด้านเศรษฐกิจที่น่าสนใจ ผลลัพธ์ของโครงการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวยังรวมไปถึงการบังคับการย้ายพื้นที่ของพ่อค้าแม่ค้า ชุมชน และพื้นที่ทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการแบ่งแยกที่แบ่งไว้แล้วเสร็จแล้วภายในไปเป็นการพัฒนาเพื่อการเมืองและเศรษฐกิจของรัฐบาล (Yasmin, 2551)

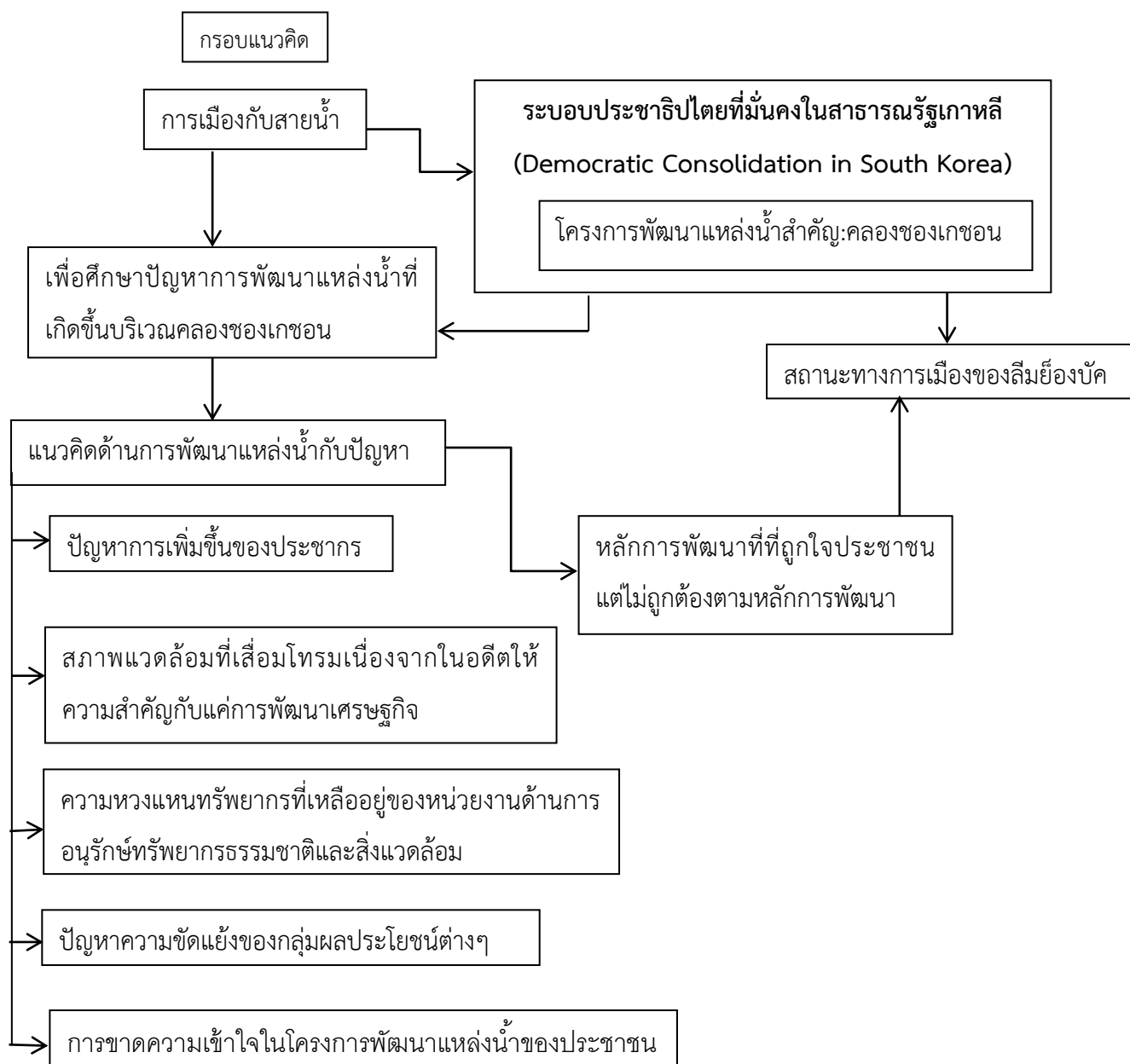
2.4.3 งานที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม

Y.-H. KimS.-B. RyoOJ.-J. Baik (2550) การเปลี่ยนแปลงความร้อนท้องถิ่นที่สัมพันธ์กับการซ่อมแซมแหล่งน้ำในโซล การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิความร้อนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการซ่อมแซม

แหล่งน้ำในโซล ได้มีการตรวจสอบโครงการพัฒนาแหล่งน้ำหรือคลองของเอกชนซึ่งเป็นคลองที่ซ่อนตัวอยู่ใต้ถนนคอนกรีตเป็นเวลานาน การตรวจสอบและสังเกตการณ์อุณหภูมิความร้อนของพื้นที่โดยรอบคลองของเอกชนนั้นได้ดำเนินการตรวจสอบและสังเกตการณ์อย่างใกล้ชิด ทั้งก่อนการดำเนินการระหว่างดำเนินการไปจนถึงหลังการดำเนินการซ่อมแซม เพื่อจะดูตัวเลขอุณหภูมิในช่วงฤดูร้อน การตรวจสอบและสังเกตการณ์ผ่านตัวเลขอุณหภูมิที่บันทึกไว้จะทำให้สามารถหาผลกระทบของการซ่อมแซมคลองได้ มีการคาดการณ์ว่าหลังจากซ่อมแซมคลองเสร็จอุณหภูมิของพื้นที่โดยรอบคลองของเอกชนนั้นจะมีอุณหภูมิลดลง มีหลักฐานว่าการซ่อมแซมคลองของเอกชนทำให้อุณหภูมิของพื้นที่โดยรอบมีอุณหภูมิลดลง คือ ตัวเลขของอุณหภูมิในเวลากลางวัน เนื่องจากหลังการซ่อมแซมเสร็จสิ้น มีการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิความร้อนเกิดขึ้น อุณหภูมิของพื้นที่บริเวณคลองของเอกชนมีอุณหภูมิต่ำลง และด้วยการตรวจสอบและสังเกตการณ์ดังกล่าว ทำให้ผู้เขียนคิดว่า การพัฒนาหรือซ่อมแซมคลองของเอกชนอาจเป็นต้นแบบพื้นฐานทางด้านการพัฒนาเมืองที่จะทำให้เมืองมีความสะดวกสบายและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Y.H. Kim, 2550)

อนึ่ง การศึกษาข้อมูลงานวิจัยและแนวคิดทางด้านการเมืองและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การเมืองกับสายน้ำ : ประธานาธิบดีลีมีโยงบั๊กกับการพัฒนาคลองของเอกชน (พ.ศ. 2545 - 2556) พบว่ามีข้อมูลด้านการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่ธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับการเมือง และมีข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่กล่าวถึงการพัฒนาคลองว่าส่งผลกระทบอย่างไร แต่มีผลงานที่กล่าวถึงแผนการพัฒนาคลองของเอกชนกับความถูกต้องด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมพร้อมกับการใช้คลองแสดงสถานะทางการเมืองยังไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงประสงค์จะศึกษาการพัฒนาสิ่งแวดล้อมบริเวณคลองของเอกชนควบคู่ไปกับเหตุการณ์การเมืองที่เกิดขึ้นผ่านการซ่อมแซมคลอง เพื่อเป็นการขยายขอบเขตการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวสืบต่อไป

2.5 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์

บทที่ 3

ประวัตินายลิมย็องบัคและวิวัฒนาการการพัฒนาคลองของเกซอน

คลองของเกซอนเป็นคลองที่ไหลผ่านใจกลางเมืองหลวงของสาธารณรัฐเกาหลี ความสำคัญของคลองนี้ในอดีตนั้นคือทำหน้าที่เป็นเหมือนกับที่ระบายน้ำเมื่อเมืองประสบกับอุทกภัย ในสมัยกษัตริย์แทจง (King Taejong) และในสมัยกษัตริย์ยองโซ (King Yeongso) คลองของเกซอนเกิดการตื่นขึ้น ทำให้ต้องระดมคนมาขุดคลองขยายเพื่อให้ประชาชนได้มีน้ำใช้อย่างสะอาดและปลอดภัย วิถีชีวิตของประชาชนบริเวณคลองนี้เริ่มเปลี่ยนแปลงไปช่วงสงครามญี่ปุ่นเข้ายึดประเทศเกาหลีใต้ จากเดิมที่เป็นพื้นที่ใช้ในการแสดงวัฒนธรรม เริ่มเปลี่ยนเป็นแหล่งชุมชนแออัด ทำให้คลองที่เคยใสสะอาดก็เริ่มส่งกลิ่นเหม็น รัฐบาลก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคลองส่วนนี้นัก จึงมีการสร้างถนนคอนกรีตปิดทับคลองของเกซอนที่ส่งกลิ่นเหม็น

ภาพที่ 1 ภาพคลองของเกซอนก่อนการพัฒนา

이다일.서울 청계천 서울 시내 복원하천. accessed February 2, 2020, available from: <https://terms.naver.com/entry.nhn?docId=3569110&cid=58923&categoryId=58932>

ภาพที่ 2 ภาพคลองของเกซอนจากเว็บไซต์ท้องถิ่นประจำโซล

서울시설공단. 청계천개요. accessed February 5, 2020, available from <http://www.sisul.or.kr/global/cheonggye/eng/WebContent/index.html>

จนใน พ.ศ. 2544 นายลีมย็องบักได้รับเลือกให้เป็นนายกเทศมนตรีของกรุงโซล คลองของเกซอนเป็นหนึ่งในโครงการพัฒนาที่สำคัญของนายลีมย็องบัก หลังจากได้ทำการพัฒนาคลองของเกซอนจนประสบความสำเร็จ คลองของเกซอนเป็นเหมือนกับสวนสาธารณะกลางกรุงโซล เป็นพื้นที่สีเขียวที่โอบกอดไปด้วยตึกระฟ้ามากมาย คลองนี้ยังสร้างคุณประโยชน์ให้กับผู้อาศัยอยู่โดยรอบกรุงโซล และยังเป็นสถานที่ที่ช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศได้ดีอีกด้วย ความสำเร็จของการพัฒนาคลองของเกซอนทำให้มลพิษทางอากาศลดลงถึงร้อยละ 33 ในบริเวณคลองก็ยังมีการสร้างน้ำพุตลอดแนว พร้อมกับเขื่อนชะลอน้ำเพื่อลดความเร็วน้ำ นอกจากนี้ ในบริเวณคลองของเกซอนก็ยังมีลานกิจกรรมพร้อมประติมากรรมอีกหลายรูปแบบให้ผู้ที่ผ่านมาได้รับชม ที่สำคัญคลองของเกซอนยังช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ตลอดแนวคลองอีกด้วย (สุวิทย์ วงศ์จุฬาราวาณิช, 2558)

ดังนั้นก่อนที่จะกล่าวถึงประวัติคลองของเกซอน ผู้วิจัยขอกล่าวถึงประวัติของบุคคลที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาคลองนี้จนสำเร็จ

สาธารณรัฐเกาหลีนั้น เป็นประเทศที่มีการปกครองแบบประชาธิปไตย และมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีในทุกๆ 5 ปี ซึ่งนายลีมย็องบักก็ถือเป็นหนึ่งในบุคคลที่เคยดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของประเทศเกาหลีใต้เช่นเดียวกัน นายลีมย็องบักนั้นเป็นประธานาธิบดีคนที่ 17 ของประเทศเกาหลีใต้

3.1 ประวัติของนายลีมย็องบัก(Lee Myung Bak)

ภาพที่ 3 ภาพนายลีมย็องบัก

นายสิมย็องบัก เกิดวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2484 เป็นผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นประธานาธิบดีของสาธารณรัฐเกาหลี จากการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2550 ซึ่งได้เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 และก่อนหน้านั้น นายสิมย็องบัก ก็เคยได้รับตำแหน่งเป็นนายกเทศมนตรีโซล นายสิมย็องบักเกิดที่เขตฮิระโนะ เมืองโอซากะ ประเทศญี่ปุ่น บิดาทำอาชีพเกษตรกรรมเลี้ยงสัตว์ และเมื่อหลังจบสงครามโลกครั้งที่สอง นายสิมย็องบักและครอบครัวก็อพยพกลับมายังประเทศเกาหลีใต้

สิมย็องบัก เกิดในย่านชาวเกาหลีในตำบลนาคาทวะชิ-คุน ที่ทำการเมืองโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น ปัจจุบันคือ ฮิระโนะ-คุ เมืองโอซาก้า ในโตเกียวเกิดชื่อภาษาญี่ปุ่นของเขาคือ สึเกะมะ อะกิชิโร ในขณะที่พ่อของนายสิมย็องบักทำงานอยู่ที่ฟาร์มปศุสัตว์ในญี่ปุ่น ส่วนแม่ของเขาก็เป็นแม่บ้านผู้เคร่งครัดในคริสต์ศาสนา นายสิมย็องบักนั้นมีพี่น้องผู้ชาย 4 คน และมีพี่น้องผู้หญิงอีก 3 คน เขาเป็นลูกคนที่ 5 ในบรรดาพี่น้องทั้งหมด 7 คน หลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ใน พ.ศ. 2488 ครอบครัวของเขาก็ได้ย้ายกลับมาอยู่มีบ้านเกิดของผู้เป็นพ่อที่เมือง โปฮัง จังหวัดคยองชางบุก ญ ประเทศเกาหลีใต้

พ่อของนายสิมย็องบักนั้นได้เสียชีวิตลงในช่วงสงครามเกาหลีวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2493 สาเหตุที่เสียชีวิตมาจากเกาหลีเหนือเข้าบุกรุกเกาหลีใต้และด้วยเหตุการณ์ดังกล่าวจึงทำให้ครอบครัวของนายสิมย็องบักนั้นได้ย้ายไปอาศัยอยู่ที่โบสถ์ร้าง จากที่เป็นครอบครัวที่ไม่ได้ร่ำรวยจึงทำให้เวลานายสิมย็องบักไปโรงเรียนนั้นค่อนข้างลำบากเพราะนายสิมย็องบักนั้นไม่มีเงินจ่ายค่าอาหารกลางวันเหมือนอย่างตอนที่พ่อยังไม่เสียชีวิต แต่อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์เหล่านั้นทำให้นายสิมย็องบักนั้นได้รับประสบการณ์อันมีค่าจากการทำงานตั้งแต่อายุน้อย ในตอนนั้น นายสิทำงานทุกประเภทที่ตัวเองสามารถทำได้ และเขาก็ยังทำงานหนักเรื่อยมาจนถึงมัธยมต้นเพื่อประทังชีวิต

ในช่วงเวลาที่ยากลำบาก ครอบครัวเกาหลีส่วนใหญ่จะให้โอกาสทางการศึกษากับพี่คนโต ซึ่งนายสิก็ได้โอกาสนั้น แต่นายสิมย็องบักเลือกที่จะปฏิเสธมันและกลับมาช่วยแม่วางแผนขายขนมปังแทน แต่อย่างไรก็ดี คุณครูของนายสิมย็องบักก็ยังได้แนะนำให้เขาเข้าเรียนโรงเรียนพาณิชย์ด้วยทุนเต็มจำนวน และนายสิก็เลือกที่จะเรียนภาคค่ำเพื่อจะได้เอาเวลาในตอนกลางวันนั้นไปหางานพิเศษทำ

หนึ่งปีให้หลังการจบการศึกษาระดับมัธยมปลาย นายสิก็ได้สอบเข้ามหาวิทยาลัย Korea (Korea University) ได้สำเร็จ ใน พ.ศ. 2507 ช่วงที่นายสิกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ในมหาวิทยาลัยนั้น นายสิได้รับการเลือกให้เป็นประธานสภานักศึกษา เขาทำทุกอย่างด้วยตัวของตัวเองจนในที่สุดเขาก็จบมหาวิทยาลัยได้ อีกทั้งในเวลานั้น นายสิก็เป็นหนึ่งในผู้ประท้วงกับนักศึกษาที่เดินประท้วงประธานาธิบดีพัคจุงฮีในการเจรจาโซล-โตเกียว เขาถูกจับในฐานกบฏและถูกตัดสิทธิลงโทษอาญา 5 ปี จำคุกอีก 3 ปีโดยศาลฎีกาเกาหลี เขาจำคุกเป็นเวลา 3 เดือนที่เรือนจำซอแดมุนในกรุงโซล ในปีนั้นมีการเดินขบวนสนับสนุนประชาธิปไตยโดยนักศึกษากันอย่างกว้างขวางรวมไปถึงประชาชนที่ไม่เห็น

ด้วยการเจรจาโซล - โตเกียวซึ่งได้รับเงินสนับสนุนในการก่อสร้างจำนวนมหาศาล และนายลีได้นำ ขบวนการนักศึกษาเข้าร่วมประท้วงจำนวน 12,000 คนในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2507 และก็ถูกจับกุมใน ข้อหากบฏตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมานายลียังมีอีกกลายเป็น “คนรุ่นแรกผู้บุกเบิกการปกครองระบบ ประชาธิปไตย” (First Generation of Democratization) ประธานาธิบดีลีแต่งงานกับนางคิมยุน- ออก และมีลูกสาวด้วยกัน 3 คน และลูกชายอีก 1 คน (หนังสือพิมพ์คยองฮยง, 2550)

ภาพที่ 4 ภาพนายลีมียองบักกำลังเจรจาธุรกิจ

나무위키. 이명박 accessed February 9, 2020, available from <https://namu.wiki/w/%EC%9D%B4%EB%AA%85%EB%B0%95>

3.1.1 ประวัติด้านการทำงานของนายลีมียองบักโดยสังเขป

นายลีมียองบักคือ ได้เริ่มทำงานกับบริษัทฮุนได (Hyundai) ใน พ.ศ. 2508 ซึ่งในขณะนั้นฮุนไดซึ่งเป็นที่รู้จักในนามของบริษัทขนาดกลางที่เรียกว่าบริษัทก่อสร้างฮุนได บริษัทนี้เป็นบริษัทที่สร้างเส้นทางหลักสาย ปัตตานี-นราธิวาสในประเทศไทย และเป็นบริษัทแรกของเกาหลีที่มีโครงการข้ามชาติด้วยงบประมาณ 5.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ถึงแม้ว่านายลีจะเพิ่งเข้าทำงานได้ไม่เท่าไรแต่เขาก็ถูกส่งตัวมาร่วมงานในโครงการดังกล่าว โครงการนี้ได้ประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วย พ.ศ. 2511 หลังจากนั้นนายลีก็ได้เดินทางกลับเกาหลีและได้รับมอบหมายให้ดูแลเกี่ยวกับ Hyundai's Heavy Plant ในโซล (บริษัทฮุนได, 2563) ซึ่งในช่วง 3 ปีที่นายลีได้ทำงานร่วมกับบริษัทในกลุ่มฮุนไดก็ได้รับฉายาว่า รถปราบดิน (Bulldozer) ที่มาของฉายานี้คือ เขาได้เรียนรู้เกี่ยวกับเครื่องจักรกลจนสามารถค้นพบสาเหตุและวิธีแก้ปัญหาการชำรุดของเครื่องจักร นายลีมียองบักก็ได้ทำงานจนกลายเป็นผู้บริหารของบริษัทฮุนได (Hyundai) ตอนอายุเพียง 29 ปี และหลังจากนั้นอีกห้าปี นายลีมียองบักก็กลายเป็นผู้บริหารที่มีอายุน้อยที่สุดในเกาหลี การพัฒนาด้านตำแหน่งงานของนายลีมียองบักยังไม่หยุดอยู่เท่านั้น ในอายุ 47 ปี นายลีมียองบักนั้นก็ได้เป็นถึงประธานของบริษัทก่อสร้างฮุนไดอีกด้วย

หลังจากประสบความสำเร็จในการก่อสร้างเส้นทางสายหลังได้ไม่นาน ทิศทางของอุตสาหกรรมเกาหลีก็ได้เริ่มเล็งเป้าหมายในการผลักดันความคิดสู่ตลาดใหม่ๆ ในต่างชาติ เช่น เวียดนามและตะวันออกกลาง เนื่องจากอุปสงค์ในการก่อสร้างในเวียดนามในทศวรรษ 1960 นั้นค่อนข้างถดถอย ทำให้บริษัทฮุนไดได้หันเป้าหมายไปสู่ประเทศในตะวันออกกลางและบริษัทก็ได้มีการพัฒนาโครงการเพื่อคุณภาพชีวิตในระดับนานาชาติ ตัวอย่างเช่น การส่งเสริมการขนส่งสินค้าทางเรือและการทำเรือในแถบอาหรับ และการศึกษาด้านโรงแรมในประเทศบาห์เรนและยังมีโครงการเขตอุตสาหกรรมอ่าวจูบาลี (Jubali) ในซาอุดีอาระเบียซึ่งเรารู้จักกันดีว่านั่นเป็นยุคทองของศตวรรษที่ 20 ช่วงนั้นประเทศเกาหลีมีจำนวนการส่งออกถึง 10 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ จากเหตุการณ์นี้ทำให้สถานะน้ำมันขาดแคลนใน พ.ศ. 2508 กลับเข้าสู่สภาวะปกติ นอกจากนั้น เขายังสร้างความสัมพันธ์ของเกาหลีได้กับสหภาพโซเวียต(USSR)ให้เข้าสู่สภาวะปกติ (จองบยองซอล, 2550) นอกจากนั้น นายลี้ก็ยังสร้างความสัมพันธ์กับอดีตนายกรัฐมนตรี ลี กวาง ยูของสิงคโปร์ นายกรัฐมนตรีฮุนเซนของประเทศกัมพูชา อดีตนายกรัฐมนตรีมหาเธร์ มูฮัมหมัด ของประเทศมาเลเซีย อดีตประธานาธิบดีเจียง ซีมินของจีน และอดีตนายกรัฐมนตรี คอริบาซอฟ ของสหภาพโซเวียต

3.1.2 ประวัติการทำงานทางด้านการเมือง

หลังจากที่เขาทำงานกับฮุนไดเป็นเวลาถึง 27 ปี เขาก็ตัดสินใจเข้าร่วมการเมือง.พ.ศ. 2535 เขาถูกเลือกให้เป็นหนึ่งในสมาชิกของการประชุมแห่งชาติเกาหลีครั้งที่ 14 ในระหว่างการหาเสียงเลือกตั้งเขาได้กล่าวว่า หลังจากที่เขาได้ดูการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศของโลกของนายมิกาคิล กอร์บาซอฟ เขาเห็นว่าสิ่งที่เขาสามารถที่จะทำได้ หลังจากนั้นไม่นาน เขาก็ได้ออกร่างกฎหมายในไตรมาสที่ 2 ของพ.ศ. 2539 ในโซล สิ่งนี้ได้ถูกแสดงให้เห็นว่าเขาได้ทำอะไรมากมายในระหว่างการหาเสียงเลือกตั้งของเขา จากนั้นเขาจึงได้เกษียณตัวเองลง พ.ศ. 2541 (나무위키, 2563)

หลังจากที่เขาได้ทำเงิน 7 ล้านวอนในการประกาศเลือกตั้งใน พ.ศ. 2545 นายลิมย็องบัคก็ลงสมัครเลือกตั้งนายกเทศมนตรีของกรุงโซล และชนะการเลือกตั้ง แต่อย่างไรก็ตาม เขาเริ่มทำกิจกรรมการเลือกตั้งเร็วเกินไป ในระหว่างที่เขาดำรงตำแหน่งในฐานะนายกเทศมนตรี เขาก็เป็นที่รู้จักอย่างมากในเรื่องการบูรณะคลองของเกซอน ซึ่งเป็นลำธารที่มีชื่อเสียงในโซลจนถึงปัจจุบัน

การได้รับการเลือกตั้งให้เป็นนายกเทศมนตรีของโซลนั้น นายลิมย็องบัคได้ทำผลงานไว้หลากหลาย แต่ผลงานที่โดดเด่นหรือสามารถเรียกได้ว่าเป็นผลงานชิ้นเอกเลยก็คือ การบูรณะคลองของเกซอนให้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง

เส้นทางการเมืองของนายลิมย็องบัคเป็นไปอย่างราบรื่นเนื่องจากเขาได้เป็นที่รู้จักในนามของบุคคลที่ฟื้นฟูคลองของเกซอน จนเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 ได้ประกาศตัวในฐานะผู้สมัคร

ชิงตำแหน่งประธานาธิบดี ถึงแม้การลงนามเลือกตั้งครั้งแรกนายลีมย็องบักจะไม่ได้รับชัยชนะ แต่ในที่สุดเขาก็สามารถชนะการเลือกตั้งได้ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2551

หน้าที่และงานพัฒนาของนายลีมย็องบัก นายลีมย็องบักได้เริ่มปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ในฐานะประธานาธิบดีเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 โดยเขาได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะพัฒนาและฟื้นฟูเศรษฐกิจ ไปจนถึงการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสาธารณรัฐเกาหลีกับสหรัฐอเมริกา รวมถึงได้กล่าวถึงการประนีประนอมต่อรองกับเกาหลีเหนือ และยิ่งไปกว่านั้น นายลีมย็องบักยังประกาศว่าจะรณรงค์เรื่องความสัมพันธ์ด้านการทูตทั่วโลก หากพิจารณาจากนโยบายด้านต่างๆ นโยบายด้านการศึกษาก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่รัฐบาลของนายลีมย็องบักได้ทำผลงานไว้ เพราะในสมัยรัฐบาลของนายลี เขาได้ก่อตั้งมูลนิธิทุนการศึกษาแห่งชาติที่คอยบริการและให้คำปรึกษาเรื่องให้เงินกู้แก่นักเรียน (ทำเนียบน้ำเงินประธานาธิบดีเกาหลี , 2563)

ภาพที่ 5 นายลีมย็องบักระหว่างการทำงาน

나무위키. 이명박. accessed February 9, 2020, available from <https://namu.wiki/w/%EC%9D%B4%EB%AA%85%EB%B0%95>

ส่วนนโยบายทางด้านเศรษฐกิจนั้น ก็มีนโยบายชื่อว่า MBnomics ซึ่งได้ชื่อโครงการมาจากชื่อนายลีมย็องบักที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า Myung Bak ในการพัฒนาเศรษฐกิจของนายลีในตอนนั้นคือการลดปริมาณคาร์บอน และรัฐบาลหวังจะเป็นสะพานเชื่อมต่อระหว่างประเทศที่รวยและจนในการต่อสู้กับภาวะโลกร้อนและในสมัยรัฐบาลที่นายลีมย็องบักนั้นได้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีก็ยังมีนโยบายอีกหลากหลาย แต่หากมองย้อนกลับไปสมัยที่นายลีมย็องบักยังคงเป็นเพียงนายกเทศมนตรีประจำกรุงโซล นายลีมย็องบักได้ทำการฟื้นฟูแหล่งน้ำสี่แหล่งที่สำคัญจนกลายเป็นผลงานการฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งน้ำที่สร้างชื่อให้กับตน

หนึ่งในผลงานที่นายลีมย็องบักได้ทำไว้ก็คือโครงการพัฒนาคลองของเกซอน ก่อนที่คลองของเกซอนจะได้รับการฟื้นฟูนั้น คลองของเกซอนมีทางด่วนที่มีทางยาวถึง 6 กิโลเมตรและ

ประกอบด้วยโครงสร้างของถนน 50-80 เมตร และด้วยความยาว 5.86 กิโลเมตร กว้าง 16 เมตรของทางด่วนยกระดับของเกซอน และ 11 กิโลเมตรของการสกัดกั้นสิ่งปฏิกูลที่อยู่ภายใต้ทางยกระดับ (เกลาค่า) รถมากกว่า 168,000 คันต่อวันต่างใช้ทางตรงของเกซอนและทางยกระดับ จากการศึกษาเกี่ยวกับสังคมเมืองของสาธารณรัฐเกาหลี ปี 2000 ร้อยละ 62.5 ของรถเหล่านั้นทำให้การจราจรติดขัดเป็นอย่างมากและการแก้ไขปัญหานี้ควรแล้วเสร็จภายในเวลา 3 ปี ด้วยงบประมาณ 100 ล้านบาท เพื่อที่จะลดความขาดแคลนของถนนและทางยกระดับ และเพราะเหตุนี้จึงทำให้โครงการฟื้นฟูคลองของเกซอนได้กำหนดขึ้น (นิวส์ทาวน์ , 2563)

ภาพที่ 6 ภาพคลองของเกซอน

이다일.서울 청계천 서울 시내 복원하천. accessed February 2, 2020, available from: <https://terms.naver.com/entry.nhn?docId=3569110&cid=58923&categoryId=58932>

พื้นที่บริเวณใกล้เคียงคลองของเกซอนมีความยาวถึง 6 กิโลเมตรระหว่างถนนจองโนที่วิ่งไปทางเหนือและถนนอูลจิโรที่วิ่งไปทางใต้ ถนนสองเส้นดังกล่าวอาจจะแบ่งตามลักษณะพิเศษตามโครงสร้างทางภูมิศาสตร์ได้ 3 ส่วน ได้แก่ เขตเศรษฐกิจที่มีอิทธิพล พื้นที่ทางแดมุนที่เต็มไปด้วยร้านค้าอิเล็กทรอนิกส์ และเขตที่เป็นร้านขายสินค้าจากโรงงานผลิตที่มีอะควาเรียมและถนนอีกกว่า 500 สายที่เต็มไปด้วยร้านค้า ณ เมือง ฮวังฮักดง (Hwanghak-dong) ส่วนโครงสร้างเมืองของพื้นที่โดยรอบประกอบไปด้วยพื้นที่ 3 ประเภท คือ พื้นที่ทางวัฒนธรรมที่มีลักษณะเป็นพื้นที่เล็กๆและถนนแคบๆมากมาย พื้นที่ชุมชนแออัดที่ได้รับการจัดการผ่านโครงการส่วนย่อยอื่น และพื้นที่ขนาดใหญ่ที่ได้รับการปรับปรุงผ่านการพัฒนาใหม่ ในกรณีมีตัวเลขของตึกสูงร้อยละ 75 ที่อยู่บริเวณศูนย์กลางของเมืองของตึกทั้งหมดร้อยละ 65 ของพื้นที่รอบนอก และร้อยละ 53 ของโครงสร้างที่เป็นไม้หรือหิน ไปจนถึงย่านที่เสื่อมสภาพลง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อาจจะเกิดไฟไหม้ได้ง่าย

เส้นทางการเดินรถของรถไฟใต้ดินหมายเลข 1, 2, และหมายเลข 5 จากตะวันออกมุ่งหน้าไปยังตะวันตก และรถไฟใต้ดินหมายเลข 3 และ 4 จากเหนือมุ่งสู่ทิศใต้ รถไฟใต้ดินทั้งห้าสายเป็น

ระยะทางกว่า 27.8 กิโลเมตร และในหกสถานีของสถานีทั้งหมด มีผู้โดยสารกว่า 1 แสนคนต่อวัน พื้นที่บริเวณดังกล่าวมีสถานีรถไฟมากขึ้น 20 สถานี แต่ด้วยสาเหตุที่ทำให้เกิดผลกระทบที่ไม่เป็นมิตรกับธรรมชาติที่มาจากการสร้างสะพานยกระดับเหนือคลองของเอกชน ทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดในบริเวณนั้นด้วย ถึงแม้สามารถใช้บริการขนส่งสาธารณะได้ แต่ในปัจจุบันตัวเลขของผู้ใช้รถโดยสารนั้นได้ลดลงอย่างรวดเร็ว แม้จะมีรถบัสถึง 18 สายในบริเวณพื้นที่คลองของเอกชน แต่จำนวนผู้โดยสารโดยเฉลี่ยของรถบัส หรือป้ายหยุดรถเหล่านั้นมีเพียง 1 คนเท่านั้น ในขณะที่เดียวกันก็มีที่จอดรถ 800 กว่าแห่งเพื่อให้รถยนต์ได้จอดกัน ไปจนถึงการจอดรถบนที่ห้ามจอดบนถนน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายก็เป็นตัวอย่างที่บอกได้ว่าจำนวนรถภายในกรุงโซลนั้นมีจำนวนมากเกินไป ภายใต้ทางด่วนยกระดับของเอกชนก็มีที่จอดรถที่ผิดกฎหมายอยู่ได้สะพานเช่นกัน ปริมาณคนเดินเท้าภายในเมืองนั้นมีมากกว่า 2000 คนต่อวัน แม้จะมีตัวเลขผู้ใช้ทางเท้าเป็นจำนวนมาก แต่ก็ยังมีปัญหาเรื่องทางข้ามถนน และปัญหาอีกมากมาย เช่นการขับขี่มอเตอร์ไซค์บนทางเท้าที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุแก่คนเดินถนน (ฮวังกียอน , 2546)

ภาพที่ 7 ภาพคลองของเอกชนในอดีต

이다일.서울 정계천 서울 시내 복원하천. accessed February 2, 2020, available from: <https://terms.naver.com/entry.nhn?docId=3569110&cid=58923&categoryId=58932>

นอกจากนี้ สิ่งที่เป็นปัญหาอีกก็คือมลภาวะทางอากาศบริเวณคลองของเอกชนนั้นอยู่ในสถานการณ์ที่รุนแรง ไม่ว่าจะเป็น PM10 ที่มีอยู่บริเวณกรุงโซล เสี่ยงรบกวนจากการใช้รถใช้ถนนก็มากเป็นอันดับต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความไม่สะดวกสบายในการใช้ชีวิตและไม่เป็นผลดีในสภาพแวดล้อมด้านธุรกิจ ปริมาณการใช้น้ำมันเบนซิลที่มากเกินไป ระดับของ Volatile Organic

Compound ที่มีสูง ทำให้ประชากรที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้นเกิดปัญหาด้านสุขภาพ (ฮวังกียอน , 2546)

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจึงทำให้เกิดโครงการพัฒนาคลองชองเกซอนขึ้น เพื่อปรับปรุง ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยรอบ โดยมีนายลีมย็องบักเป็นผู้ผลักดันจนโครงการนี้ประสบความสำเร็จ และสร้างผลประโยชน์ให้กับประชากรที่อาศัยอยู่บริเวณคลอง สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติกลับมา เป็นมิตรกับผู้ที่สัญจรผ่านไปมา และคลองชองเกซอนแห่งนี้ก็กลายเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญที่นักท่องเที่ยวจะต้องมาแวะชมอีกด้วย

3.2 ประวัติของคลองชองเกซอน

คลองชองเกซอนเคยเป็นสายน้ำที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติมาตั้งแต่ก่อนสมัยราชวงศ์โชซอนจะกำหนดให้กรุงโซลกลายเป็นเมืองหลวง เนื่องจากกรุงโซลนั้นเป็นเมืองที่ล้อมรอบไปด้วยภูเขาเกือบจะทั้งหมด ทำให้น้ำจากแม่น้ำลำคลองต่างไหลเข้าสู่ตัวเมือง ผนวกกับอิทธิพลของสภาพอากาศของสาธารณรัฐเกาหลี กระแสน้ำที่เคยแห้งในช่วงฤดูใบไม้ร่วงและใบไม้ผลินั้นมีแนวโน้มที่จะเกิดอุทกภัยช่วงหน้าฝนในฤดูร้อน เมื่อเกิดน้ำท่วม บ้านเรือนและร้านค้ามากมายที่อยู่ตามแนวลำธารก็มักได้รับความเสียหายอยู่บ่อยครั้ง (เว็บไซต์ท่องเที่ยวกรุงโซล, 2563)

ชองเกซอนเป็นเมืองหลวงของโชซอนที่เต็มไปด้วยราษฎรเกาหลีตั้งแต่ก่อน พ.ศ. 1937 เดิมทีชองเกซอนมีชื่อว่า เกซอน และตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มบริเวณเนินเขาทางตะวันตกเฉียงเหนือของโซล คลองชองเกซอน มีความยาว 10.92 กิโลเมตร และมีความกว้าง 84 เมตร

ภาพที่ 8 ภาพคลองชองเกซอนที่แออัด

สุวิทย์ วงศ์จิราพาณิชย์, คลองชองเกซอน รื้อทางด่วนพลิกน้ำนำให้เป็นแหล่งพักผ่อนกลางกรุงโซล, เข้าถึงเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://www.creativemove.com/creative/cheonggyecheon/>

ภาพที่ 9 ภาพคลองของเกซอนที่หนาแน่นไปด้วยผู้คน

สุวิทย์ วงศ์จิราพาณิชย์, คลองของเกซอน รื้อทางด่วนพลิกน้ำมาให้เป็นแหล่งพักผ่อนกลางกรุงโซล, เข้าถึงเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2563, เข้าถึงได้จาก <https://www.creativemove.com/creative/cheonggyecheon/>

ลุ่มน้ำของเกซอนมีพื้นที่ 50.96 ตารางกิโลเมตรที่อยู่บริเวณใจกลางกรุงโซล และถือเป็นเมืองหลวงของกษัตริย์ยุคโชซอนในปี พ.ศ. 1937 คลองของเกซอนไม่ได้เป็นสายน้ำที่แบ่งพื้นที่เขตแดนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังเป็นเส้นเขตแดนที่ใช้แบ่งทางด้านการเมือง สังคม และวัฒนธรรม ในยุคโชซอนนั้นลำคลองเส้นนี้ถือเป็นเส้นที่ชนชั้นสูงทางเหนือและใต้ไม่ได้มาอยู่ร่วมกัน และในช่วงยุคที่เป็นอาณานิคมก็เป็นประเทศกันชน จึงทำให้ประชาชนในช่วงนั้นใช้ชีวิตอย่างยากลำบาก (เว็บไซต์ท้องถิ่นประจำเมืองโซล, 2551)

3.2.1 ต้นกำเนิดของคลองของเกซอน

ชื่อเดิมของคลองของเกซอนคือของพุงเก ของพุงเกตอนนี้อยู่ที่เขตจงโน ของอุนดง กล่าวคือของฮวาแดเป็นพื้นที่ที่อยู่บริเวณตีนเขาพอกอกและที่ตรงนี้เป็นจุดกำเนิดของสายน้ำจึงเคยมีการเรียกชื่อบริเวณนี้ว่า ของพุงเกซอน พอเรียกสั้นๆ ก็คือคำว่าของเกซอนนั่นเอง คลองนี้เป็นคลองที่ไหลผ่านตัวเมืองและมีการเรียกชื่อว่าเกซอนซึ่งมีความหมายว่าสายน้ำที่ใหญ่กว่าลำห้วยแต่เล็กกว่าแม่น้ำ สายน้ำนี้ไหลผ่านสะพานหลายแห่งและน้ำจะไหลมารวมกันที่พุงริงโป ไหลลงยังแม่น้ำฮันในที่สุด ความสำคัญของแหล่งน้ำที่เป็นปัจจัยในการดำเนินชีวิตของประชาชนจึงทำให้ผู้ปกครองราชวงศ์โชซอนนั้นให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในการสร้างระบบระบายน้ำซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการปรับปรุงเมืองในช่วงสมัยพระเจ้าแทจง

ในสมัยพระเจ้าแทจงได้รวบรวมกำลังพลมาใช้ขุดลอกคลองให้กว้างและลึกขึ้นเพื่อป้องกันน้ำท่วม โดยเฉพาะในสมัยของพระเจ้าเซจงก็เริ่มมีการก่อสร้างและพัฒนาคลองนี้ขึ้น ตามประวัติศาสตร์แล้ว สมัยพระเจ้าแทจงเป็นสมัยที่ทำการก่อสร้างหรือขุดคลองนานที่สุด หลังจากนั้นพระเจ้าโคจงก็เริ่มการก่อสร้างและขุดคลองมาเรื่อย ๆ จนถึงช่วงหลังสงครามเกาหลีก็มีการผลักดันการก่อสร้างและการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำเน่าเสีย (เว็บไซต์ท้องถิ่นประจำเมืองโซล , 2563)

ภาพที่ 10 ภาพคลองของเกซอนในสมัยโบราณ

สุวิทย์ วงศ์จิราวาณิชย์, คลองของเกซอน รือทางด่วนพลิกน้ำทำให้เป็นแหล่งพักผ่อนกลางกรุงโซล, เข้าถึงเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2563, เข้าถึงได้จาก <https://www.creativemove.com/creative/cheonggyecheon/>

คลองของเกซอนเป็นแม่น้ำสายหลักที่ประชาชนชาวโซซอนใช้ในการดำรงชีวิต แต่ปัญหาของคลองนี้คือเกิดน้ำไหลบ่าอยู่บ่อยครั้ง เพราะปัญหาดังกล่าวทำให้ประชาชนนั้นจมน้ำตายในช่วงที่เกิดอุทกภัย และยังมีน้ำเจิ่งนองเป็นที่ไม่ค่อยสะอาดด้วย ใน พ.ศ. 1950 เมื่อเกิดน้ำป่าไหลหลากเข้าที่โซล พระเจ้าแทจงก็ได้นำกำลังคนจำนวน 52,800 คน มาดำเนินการแก้ไข และนั่นคือการเริ่มต้นโครงการแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ในเวลานั้นวิธีที่พระเจ้าแทจงทำคือการขุดท้องน้ำให้ลึกมากขึ้นและนำก้อนหินกับต้นไม้มาทำเป็นเขื่อนกันไว้

เมื่อถึงสมัยพระเจ้าเซจง พระเจ้าเซจงนั้นรับหน้าที่ดูแลการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมแต่เพียงผู้เดียว แต่ก็สามารถพัฒนาและติดตั้งเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาน้ำได้ เมื่อมาถึงพระเจ้าชองจงก็ได้ปลูกต้นหลิวรอบคลองเพื่อลดความเสียหายของน้ำป่าไหลหลาก อีกด้านหนึ่งก็คือเป็นการทำท่อระบายน้ำเสียตามแบบธรรมชาติด้วย (เว็บไซต์เทเลอร์สตอรี่ ,2551) ในช่วงทศวรรษที่ 1990 โครงสร้างพื้นฟูของคลองของเกซอนและปัญหาด้านความปลอดภัยของคลองดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในช่วงนี้ในช่วงที่มีการเสนอชื่อนายกขึ้น ซึ่งนายกเทศมนตรีกรุงโซลก็ได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะฟื้นฟูคลองของเกซอน และได้รับเลือกเป็นนายกเทศมนตรีคนที่ 32

ในวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2546 มีการรื้อถอนถนนยกระดับของเกซอนขึ้น และมีการเรียกคืนเส้นทางกว่า 5.884 กิโลเมตร โดยประมาณ 93 กิโลเมตรนั้นมาจาก ดองโก จังหวัดกวางฮวามุน เมื่อเสร็จสิ้นการรื้อสะพาน จึงทำให้ น้ำจากด้านบนสุดของเขื่อนริมฝั่งของของเกซอนที่บูรณะนั้นได้ให้น้ำบริสุทธิ์และสามารถกักน้ำไว้ใช้ภายในคลองได้อีกด้วย

3.2.2 การขุดลอกคลองที่ประสบความสำเร็จในอดีตและสภาพคลองในช่วงอาณานิคม

พระเจ้าย็องโจ กษัตริย์ลำดับที่ 21 แห่งราชวงศ์โชซอนนั้นเป็นผู้หนึ่งที่ใช้ความพยายามและความมุ่งมั่นอย่างมากในการซ่อมแซมลำธารยุคหลังพระเจ้าเซจง อีกทั้งพระเจ้าย็องโจยังถูกจดจำในฐานะกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่ดูแลความต้องการของประชาชนในการซ่อมแซมลำธาร แม้จะพัฒนาคลองได้สำเร็จในยุคนี้ แต่หลังจากมีการรุกรานของญี่ปุ่นใน พ.ศ. 2135 และเกิดสงครามแมนจูใน พ.ศ. 2179 ภายใต้อาณานิคมดังกล่าวทำให้บริเวณคลองของเกซอนมีปริมาณน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น

ในยุคที่เกาหลีนั้นตกเป็นอาณานิคมของญี่ปุ่นคลองของเกซอนได้ถูกเรียกว่า “คลองของเก” และหลังจากนั้นช่วงไม่กี่ศตวรรษก็ถูกเรียกว่า “เกซอน(Gaechon)” มีความหมายว่าสายน้ำ สายน้ำหรือคลองของเกซอนนั้นเคยเป็นที่กั้นพรมแดนระหว่างฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ในสมัยราชวงศ์โชซอน และในช่วงอาณานิคม ชาวญี่ปุ่นก็ได้ตั้งฉายาคลองของเกซอนว่าคลองที่สกปรก(Dirty Stream) อีกด้วย (เว็บไซต์ท้องถิ่นโซล, 2563)

3.2.3 หลังอาณานิคมและสิ้นสุดสงครามเกาหลี

เมื่อประเทศปลดแอกจากอาณานิคมญี่ปุ่น สภาพของคลองของเกซอนนั้นเต็มไปด้วยขยะพื้นดินและทรายถูกพัดพามาจากภูเขารอบๆตัวเมืองทำให้น้ำปนเปื้อนอย่างรุนแรง อีกทั้งยังมีปัญหาขยะจากบ้านที่อาศัยอยู่รอบๆคลองของเกซอน บวกกับช่วงดังกล่าวเป็นช่วงที่คนจำนวนมากต่างเข้ามาหางานในกรุงโซล ผู้ที่อาศัยอยู่ในบ้านที่ใกล้ลำธารต้องทนทรมาณอย่างมากจากกลิ่นเหม็นที่เกิดจากขยะจำนวนมากไหลเข้ามา เมื่อเกิดปัญหาขยะที่ส่งกลิ่นเหม็นขึ้นผู้นำโซลในตอนนั้นก็เลือกแก้ปัญหาด้วยการสร้างสะพานยกระดับปกปิด หลังจากสร้างทางยกระดับคอนกรีตที่สร้างปกคลุมความเน่าเสียของคลองของเกซอนแล้วเสร็จ ก็มีร้านรวงต่างๆเพิ่มขึ้นมากมายโดยรอบ ในแต่ละวันมีรถยนต์แล่นผ่านลำธารที่ปกคลุมด้วยคอนกรีตหลายแสนคัน และในที่สุดย่านของเกซอนก็กลายเป็นย่านที่คึกคักที่สุดในกรุงโซล แต่ในช่วงท้ายทศวรรษ 1950 พื้นที่บริเวณของเกซอนนั้นกลายเป็นสัญลักษณ์ของความยากจนและสภาพแวดล้อมที่ถูกทำลาย แม้ช่วงทศวรรษที่ 1960 และทศวรรษที่ 1970 บริเวณของเกซอนได้รับการยกย่องว่าเป็นตัวอย่างความสำเร็จด้านอุตสาหกรรมและความทันสมัย แต่หลังจากนั้นมันก็ถูกมองว่าเป็นแหล่งสะสมปัญหาการจราจร สุขภาพ และสิ่งแวดล้อมที่รุนแรง(เว็บไซต์ท้องถิ่นโซล, 2563)

3.2.4 การประเมินการพัฒนาคลอง

ภาพที่ 11 ภาพของสภาพสิ่งแวดล้อมหลังการพัฒนาคลอง

이유미. 청계천 생물종 복원전보다 6.4배 늘었다. Accessed February 19, 2020, available from <https://news.naver.com/main/read.nhn?mode=LSD&mid=sec&sid1=102&oid=001&aid=0002516724>

จากที่สถาบันหลายแห่งได้ทำแบบสอบถามเกี่ยวกับการฟื้นฟูคลองของเอกชน ในการสำรวจที่จัดขึ้นโดยประชากรและผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ พ.ศ. 2538 เป็นแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นโดยทีมนักวิจัยพัฒนาเมืองโซลเพื่อพลเมือง จากคำถามที่ว่า การฟื้นฟูคลองของเอกชนนั้นช่วยฟื้นฟูสภาพแวดล้อมระบบนิเวศนี้ได้หรือไม่ ซึ่งแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นโดยมีเป้าหมายของกลุ่มคนในการทำแบบสอบถามคือ ผู้จัดหาพื้นที่โดยรอบคลองของเอกชนและกรุงโซล พบว่าการพัฒนาดังกล่าวได้ทำให้ผู้คนยอมรับ (อียูมี , 2553)

ภาพที่ 12 ภาพถ่ายบริเวณคลองของเอกชนที่พัฒนาแล้ว

이지현. 청계천 복원 4주년... 도심 여가공간 정착. Accessed February 27, 2020, available from <https://news.naver.com/main/read.nhn?mode=LSD&mid=sec&sid1=102&oid=001&aid=0002891375>

ภาพที่ 13 ภาพถ่ายทีมพัฒนาคลองของเกซอน

최재석, 정계천복원팀, L서 노하우 전수, accessed February 10, 2020, available from <https://news.naver.com/main/read.nhn?mode=LSD&mid=sec&sid1=102&oid=001&aid=0003107688>

การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่มีทั้งผลการประเมินที่ดีและไม่ดี ซึ่งผลการประเมินในแง่ดีของการพัฒนาคลองของเกซอน คือ สภาพแวดล้อมของคลองของเกซอนที่ได้รับการบูรณะก็ได้กลายเป็นพื้นที่พักผ่อนหย่อนใจใจกลางเมืองโซล ได้มีการตรวจสอบและปรับปรุงคุณภาพของอากาศและการลดเสียงรบกวน ส่วนสถานะของอุณหภูมิความร้อนนั้นลดลง และมีไอออนลบสูงกว่าการเกิดในเขตเมืองปกติ นอกจากนี้สายพันธุ์พืชและสัตว์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณคลองของเกซอนก็ได้รับการขยายพันธุ์ สถาบันพัฒนาเมืองโซลคาดการณ์ว่าผลกระทบทางเศรษฐกิจของการฟื้นฟูคลองจะอยู่ที่ 23 ล้านวอนและคาดว่าจะเกิดการสร้างการจ้างงานได้กว่า 3 แสนคน (อียูมี, 2549)

ในทางกลับกันก็มีผลประเมินเชิงลบอย่างมาก นักเศรษฐศาสตร์ อูซอกฮุน ได้วิพากษ์วิจารณ์ค่านามของคลองของเกซอนที่ได้รับการบูรณะจากหนังสือของเขาว่า "ทะเลสาบแห่งมนุษย์" ปริมาณน้ำที่ไหลผ่านมานั้นยังใช้ไฟฟ้าในบ่อเก็บน้ำที่เอามาจากแม่น้ำฮันและน้ำบาดาล ทำให้ไหลลงไปในบ่อของเก นอกจากนี้ก็มีการใช้เงินจำนวนมากในปี ค.ศ. 2011 เป็นจำนวนถึง 8 พันล้านวอนโดยประมาณ อีกทั้งยังมีค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุขโรคต่างๆ ค่าทำความสะอาดที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 3.7 พันล้านวอนในปี พ.ศ. 2548 (จองซองโฮ ,2555)

ในการสำรวจเรือขนส่งของโซซอน ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2554 มีการกำหนดให้คลองของเกซอนเป็นสัญลักษณ์ของเกาหลีและได้รับแรงผลักดันนายกนายลิมย็องบักในช่วงเวลาสั้นๆ นอกจากนี้ยังมีการประเมินว่าตลาดกรุงโซลก่อนการเริ่มฟื้นฟูคลองของเกซอนจะสิ้นสุดระยะเวลาในการทำเพราะเป็นพื้นที่ทับซ้อน (จองซองโฮ , 2549)

3.2.5 เหตุผลที่ทำให้การฟื้นฟูคลองของเอกชนประสบความสำเร็จ

หากพิจารณาข้อมูลการพัฒนาคลองของเอกชนจะเห็นได้ว่ามีพื้นที่จำนวนมากที่ถูกรื้อถอนออกจากคลองของเอกชนเพราะต้องดำเนินการฟื้นฟู ใน พ.ศ. 2546 พื้นที่ที่กล่าวคือพื้นที่บริเวณสนามกีฬาทางด่วน ตลาดนัดกลางคืนทงบุ และบริเวณสวนสาธารณะชองดง สามพื้นที่ดังกล่าวนี้ล้วนเป็นศูนย์กลางการค้าขายของพ่อค้าแม่ค้าจำนวนกว่า 900 ราย แต่เมื่อมีการเวียนคืนพื้นที่ดังกล่าวไปจึงทำให้พ่อค้าแม่ค้านั้นไม่มีที่ทางในการทำมาหากิน

การกระทำการทุจริตในขั้นตอนของการฟื้นฟูคลองก็มีชายแก่อายุ 59 ปี อ้างว่าตนถูกทำร้ายจากเจ้าพนักงานที่ดำเนินการก่อสร้างคลองด้วยอิฐและนอกจากเรื่องนี้ก็ยังมีเรื่องอื่นๆอีกมากมาย แต่อย่างไรก็ดีเรื่องราวเหล่านี้กลับไม่ถูกพูดถึงกับสื่อเลยแม้แต่น้อย และเพราะว่าเรื่องราวดังกล่าวนี้ไม่ได้ถูกเปิดเผยผ่านสื่อไปจึงทำให้ผลประโยชน์ของการพัฒนาคลองของเอกชนนั้นออกมาดีก็เป็นได้

อันที่จริงหลังจากการฟื้นฟูคลองของเอกชนจนแล้วเสร็จนั้น พื้นที่โดยรอบคลองก็มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ผู้คนที่เดินเล่นเปลี่ยนร้านอาหารที่รับประทานกันบ่อยจนนับไม่ถ้วน มีการจัดสรรปันส่วนพื้นที่โดยรอบคลองของเอกชนเพิ่มมากขึ้น การค้าขายบริเวณคลองของเอกชนก็เริ่มขยายตัวจนทำให้ผู้ค้าบริเวณดังกล่าวนี้เริ่มมีกำไรจากการค้าขาย เพราะฉะนั้นเหตุผลที่โครงการคลองของเอกชนประสบความสำเร็จนั้นอาจจะไม่ได้ประสบความสำเร็จในด้านสิ่งแวดล้อม แต่ประสบความสำเร็จด้านของการเพิ่มค่าราคาอสังหาริมทรัพย์บริเวณคลองเสียมากกว่า (คิมจินฮยอก , 2558)

โครงการฟื้นฟูคลองของเอกชนเริ่มจากการรื้อถอนถนนคอนกรีตที่บดบังทัศนภาพของคลองของเอกชนเพื่อเริ่มทำการฟื้นฟู ภายหลังจากพัฒนาคลองแล้วเสร็จ คลองนี้ก็ได้กลายเป็นเหมือนกับปอดของกรุงโซลอีกด้วย คลองของเอกชนนั้นเป็นคลองที่แออัดไปด้วยผู้คน เมื่อครั้งที่รัฐบาลเริ่มปกครองโดยพรรคเสรีนิยมและนายลีมย็องบักได้เข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีประจำกรุงโซล ในช่วงดังกล่าวปัญหาเรื่องรังบริเวณคลองของเอกชนก็ทวีความรุนแรงขึ้น ทำให้นายลีมย็องบักนั้นตัดสินใจเริ่มโครงการฟื้นฟูคลองของเอกชนขึ้นมา โดยในช่วงดังกล่าวนายลีนั้นได้ประกาศขอความเห็นใจประชาชนที่สัญจรไปมาให้ใช้รถเดินทางสาธารณะตลอดไปจนมีการควบคุมการจราจรเกิดขึ้น (ฮวังโฮแท็ก, 2546)

3.2.6 เผยความจริงที่ซ่อนอยู่ภายใต้โครงการพัฒนาและฟื้นฟูคลองของเอกชน

"ขั้นตอน" ที่ทำลายมรดกทางวัฒนธรรม, ประวัติศาสตร์ของหุบเขาของเอกชน

มีบทความที่กล่าวถึงการพัฒนาแหล่งน้ำอันอ้างว่ามีขั้นตอนการพัฒนาคลายกับคลองของเอกชนในอดีต โดยกล่าวว่าในการพัฒนาแหล่งน้ำอันอ้างก็มีการนำคอนกรีตที่ปกปิดอันยางออกไป และมีการยกการพัฒนาคลองของเอกชนขึ้นมาเปรียบเทียบว่าการพัฒนาคคลองของเอกชนที่ประสบความสำเร็จนั้นทำให้คลองของเอกชนไม่ได้เป็นทางน้ำไหลตามธรรมชาติอีกต่อไป

แม้ในช่วงเริ่มต้นการพัฒนาคลองของเอกชนจะมีผู้ที่เห็นต่างอยู่มากก็ตาม ไม่ว่าจะป็นพ่อค้าแม่ค้า นักวิชาการนักการเมือง ไปจนถึงหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ออกมาคัดค้านการพัฒนาดังกล่าว แต่เมื่อการฟื้นฟูนั้นประสบความสำเร็จกลับไม่มีใครออกมาเรียกร้องอะไร และยิ่งไปกว่านั้นคือนายสิมย็องบักนั้นกลับได้รับคำชมมากมายจากประชาชน

ในช่วงเวลาที่ดำเนินการฟื้นฟูนั้นแม้จะมีผู้เชี่ยวชาญและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมออกมาต่อต้านโครงการดังกล่าวมากแค่ไหนก็ตาม ในที่สุดแผนการพัฒนาคลองของเอกชนก็ประสบความสำเร็จ คนที่เคยเห็นต่างในตอนแรกกลับหันมากล่าวคำชื่นชมนายสิมย็องบักเกี่ยวกับการพัฒนาบางทีนั้นคือการบิดเบือนความจริงของผลลัพธ์ในการพัฒนาคคลองก็เป็นได้

ภาพที่ 14 ภาพที่นายสิมย็องบักกำลังอภิปรายสาเหตุในการพัฒนา

최병성. 청계천 고가 밑 보물창고, 누가 파괴했나? '국보'를 쓰레기 취급한 MB, 참 특이합니다. Accessed October 15, 2019, available from http://www.ohmynews.com/NWS_Web/view/at_pg.aspx?CNTN_CD=A0001685088

หากอธิบายสาเหตุในการพัฒนาคคลองของเอกชนคือ นายสิมย็องบักนั้นได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานของประชาชนและสื่อเกี่ยวกับการพัฒนาคคลองของเอกชนในการประชุมหารือ เมื่อนายสิมย็องบักยอมรับข้อเสนอในการพัฒนาคคลองแล้วจึงเปิดการโครงการฟื้นฟูบารุงคลองของเอกชนขึ้น

แม้จะมีนักวิชาการหรือประชาชนบางกลุ่มที่ออกมาคัดค้านแต่ก็ไม่เป็นผลสำเร็จที่จะทำให้นายลีนิน ถอดถอนใจล้มเลิกแผนพัฒนา

ขั้นตอนของการพัฒนาคลองของเขื่อนนั้น คือ ขั้นตอนของการทำลายมรดกทางวัฒนธรรมที่เก่าแก่ของโซลทิง โดยมีการตั้งข้อสงสัยว่ามรดกทางวัฒนธรรมของคลองของเขื่อนนั้นถูกทำลายไปจริงหรือไม่ และถึงแม้ว่านายลีนินจะฟื้นฟูแหล่งน้ำได้สำเร็จแต่นายลีนินก็ไม่สามารถที่จะนำมรดกทางวัฒนธรรมที่ถูกทำลายไปแล้วกลับมาสู่สภาพเดิมได้ (ชเวบยองซอน, 2552)

3.3 สรุปท้ายบท

สามารถกล่าวได้ว่าการพัฒนาคลองของเขื่อนเพื่อให้กลายเป็นแหล่งน้ำทางธรรมชาติเหมือนในอดีตนั้น ดูเหมือนจะเป็นคำมั่นสัญญาที่ปฏิบัติตามได้ยากเนื่องจากนายลีนินได้กระทำการทำลายมรดกทางด้านวัฒนธรรมบริเวณคลองของเขื่อนไปเสียจนไม่เหลือชิ้นดี อีกทั้งการตัดสินใจที่จะริเริ่มโครงการส่วนหนึ่งก็มาจากสื่อและประชาชนบางส่วนในพื้นที่ แม้จะเป็นการพัฒนาที่ประสบความสำเร็จ

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าการที่นายลีนินยั้งบั้นนั้นเลือกทำการพัฒนาแหล่งน้ำเสียส่วนใหญ่เนื่องจากการพัฒนาแหล่งน้ำเป็นโครงการการพัฒนาที่มีต้นทุนสูงที่สุดในบรรดาการพัฒนาทุกประเภท แม้จะไม่มีหลักฐานยืนยันแน่ชัดว่าการพัฒนาคลองของเขื่อนนั้นเป็นการกระทำที่ผิดในระหว่างดำเนินการก่อสร้างหรือไม่ก็ตาม ผู้วิจัยคิดว่านายลีนินยั้งบั้นถือเป็นผู้ที่มุ่งหวังด้านธุรกิจที่มอลงเล่นการเมืองได้อย่างแยบยล

แต่อย่างไรก็ดีการที่คลองของเขื่อนที่เป็นคลองที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติถูกเปลี่ยนไปเป็นคลองเทียม ที่ถูกสร้างโดยมนุษย์นั้นดูจะไม่เป็นที่พอใจของประชาชนและแม่ค้าในพื้นที่เสียเท่าไร ยิ่งไปกว่านั้น ขั้นตอนการดำเนินงานที่ไม่รัดกุม ไม่มีการวางแผนที่รอบคอบเพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ ระยะเวลาที่ไม่มากพอที่จะคิดแผนพัฒนาที่ดีที่สุดอาจทำให้นายลีนินยั้งบั้นสูญเสียความน่าเชื่อถือทางด้านการเมืองไปจนหมดสิ้น

แต่ในที่สุด การพัฒนาแหล่งน้ำดังกล่าวกลับประสบความสำเร็จ ผู้คนที่เคยหันหลังให้ ต่างชื่นชมยินดีในความสำเร็จในการพัฒนาคลองของเขื่อนของนายลีนินมากมาย และแม้จะประสบความสำเร็จก็ตามในการพัฒนาคลองดังกล่าวก็ยังไม่เป็นที่ยอมรับในประชาชนบางกลุ่ม

บทที่ 4

การเมืองและสายน้ำ ประธานาธิบดีลีมย็องบักกับการพัฒนาคลองของเกซอน

(พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2556)

Uk Heo and Terence Roehrig (2010 อ้างใน สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ 2018) ว่า สาธารณรัฐเกาหลีใน พ.ศ. 2491 ได้เผชิญกับความไร้เสถียรภาพและการแทรกแซงทางการเมืองจาก กองทัพเป็นระยะ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญถึง 5 ครั้ง การมีกองทัพเข้ามาแทรกแซงจึงทำให้การเมืองของเกาหลีมีการเปลี่ยนแปลงการเลือกตั้ง จากการเลือกตั้งทางตรงมาเป็นการเลือกตั้งโดย อ้อมผ่านคณะผู้เลือกตั้งส่งผลให้การเลือกตั้งประธานาธิบดีทั้ง 3 ครั้ง ใน พ.ศ. 2515, พ.ศ. 2521 และ พ.ศ. 2522 เป็นการเลือกตั้งประธานาธิบดีปราศจากคู่แข่ง

Han Sung--Joo (1988 อ้างใน สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ 2018) ว่า สิ่งสำคัญของการหวนคืนสู่ประชาธิปไตยของสาธารณรัฐเกาหลีได้นั้นเกิดขึ้นในสมัยการดำรงตำแหน่งของชอนดูฮวานช่วงที่ สาระการเป็นประธานาธิบดีใกล้จบลง มีการเสนอชื่อพลเอกโรห์แทอุงลงการแข่งขันเลือกตั้งประธานาธิบดี แม้จะเกิดการจลาจลอย่างรุนแรงแต่ก็มีการประกาศหลัก 8 ประการเพื่อปฏิรูปรัฐธรรมนูญซึ่งนำไปสู่การร่างรัฐธรรมนูญใหม่ประกอบด้วยมีการลงประชามติจนไปสู่การเลือกตั้งประธานาธิบดีโดยตรง

การเปลี่ยนผ่านของสาธารณรัฐเกาหลีจากการเลือกประธานาธิบดีโดยอ้อมมาเป็นการเลือกประธานาธิบดีโดยตรงนั้นถือเป็นการจรรโลงประชาธิปไตยที่มีสังคมเป็นฝ่ายนำอีกครั้ง และยังทำให้รัฐบาลทหารเดิมได้เล็งเห็นสถานการณ์ความชอบธรรมของตนภายในสังคมต่ำลง หรือเรียกได้ว่าช่วงดังกล่าวนอกจากจะเป็นการจรรโลงประชาธิปไตยที่มีสังคมเป็นฝ่ายนำแล้ว ยังทำให้รัฐบาลทหารนั้นตระหนักถึงพลังของประชาชนในประเทศจนในที่สุดจึงเกิดการคืนอำนาจมายังประชาชน

ตามบัญญัติรัฐธรรมนูญเกาหลี พ.ศ. 2530 กำหนดให้มีสมาชิกสมัชชาแห่งชาติมากกว่าเดิมอีก 20 คน (เดิมมี 276 คน เพิ่มเป็น 299 คน) และกำหนดวาระดำรงตำแหน่งไว้เพียง 4 ปีและมีการปรับเปลี่ยนอีกหลายอย่างในด้านการเมือง

4.1 การเมืองภาคประชาสังคมในสาธารณรัฐเกาหลี

สามารถกล่าวได้ว่าสาเหตุหลักที่ทำให้ประชาธิปไตยในเกาหลีใต้พัฒนาไปอย่างมั่นคงเพราะมีปัจจัยเกื้อหนุนที่สำคัญ ซึ่งปัจจัยที่ว่าคือบทบาทที่เข้มแข็งของกลุ่มที่เคลื่อนไหวหรือภาคประชาสังคม (วิเชียร อินทะสี, 2555) ถือได้ว่าการเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตยในเกาหลีใต้นั้นแม้จะมีตัวแปรที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ ปัจจัยทางโครงสร้าง โดยเฉพาะโครงสร้างทางด้านเศรษฐกิจ การ

เปลี่ยนแปลงโครงสร้างสังคม อิทธิพลภายนอกประเทศและบทบาทของตัวแสดง เช่น ชนชั้นนำและตัวแสดงภาคประชาสังคม (ไชยวัฒน์ คำชูและนิธิ เนื่องจำนงค์ ,2559)

ภาคประชาสังคมหรือการเมืองภาคประชาสังคมนั้นได้รับความสนใจมากในด้านสังคมศาสตร์ประชาสังคม คือ การมีส่วนร่วมในสังคม ซึ่งสภาพสังคมในปัจจุบันเป็นเสมือนพื้นที่ที่คนสมัยใหม่พึงพอใจในผลประโยชน์ของตนเอง ไปจนถึงพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองอย่างถูกกฎหมาย แต่ก็ยังเรียนรู้คุณค่าของการกระทำของความเป็นปึกแผ่นภายในสังคม หรืออาจกล่าวได้ว่าภาคประชาสังคมนั้นคือกลุ่มพลเมืองผู้มีส่วนร่วมทางด้านการเมืองเพื่อประชาชน

การมีตัวแสดงภาคประชาชนนั้นทำให้เครือข่ายของการมีส่วนร่วมของพลเมืองนั้นเกิดความเหนียวแน่นขึ้น มีการตรวจสอบ เรียนรู้ และบังคับใช้ซึ่งกันและกัน ภาคประชาสังคมนั้นมีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาประชาธิปไตย เพราะประชาธิปไตยคือประชาชนเป็นใหญ่และยอมรับเสียงข้างมาก ดังนั้นการมีตัวแสดงดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสนใจการเมืองของประชาชน ถือเป็นตัวแสดงที่สามารถตรวจสอบรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยได้ (Neelmani Jaysawal, 2563)

สาธารณรัฐเกาหลีเป็นประเทศที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางสังคมสูง ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเกาหลีใต้ที่ผ่านมานั้นมีความรุนแรงของพลังทางการเมืองจากส่วนต่างๆ การมีส่วนร่วมในการเมืองอยู่เสมอของประชาชน โดยตามคุณลักษณะของคนเกาหลีมักจะไม่อดทนหรือนิ่งเฉยยอมรับในโชคชะตา แต่จะสู้เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการเสียมากกว่า ดังนั้นคนเกาหลีจึงไม่คิดว่าการประท้วงอันรุนแรงหรือหัวชนฝานั้นเป็นการกระทำที่ผิด

หากตั้งคำถามว่าเพราะเหตุใดคนเกาหลีจึงมีคุณลักษณะดังกล่าว ต้องย้อนกลับไปในหน้าประวัติศาสตร์ชาติเกาหลี เช่น ยุคสมบูรณาญาสิทธิราชย์ที่คนชั้นสูงเสวยสุขกันอย่างสุขสบาย ส่วนชนชั้นต่ำในสังคมที่เป็นส่วนใหญ่ในประเทศต้องทนทุกข์ป่วนๆ ต่อมาเมื่อตกเป็นอาณานิคมญี่ปุ่นทำให้ชนชั้นต่างๆนั้นสลายไป และทำให้เกิดความเท่าเทียมกันทางสังคมขึ้น

ดังนั้นคนเกาหลีจึงเชื่อในความเสมอภาคและเสรีภาพ พวกเขาเชื่อว่าทุกคนมีสิทธิทางการเมืองเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นหน้าที่ที่พลเมืองภายในประเทศพึงกระทำ(ดำรง ฐานดี, 2563)

การศึกษาข้อมูลของนายลีมย็องบักและช่วงเวลาในการทำคลองของเกซอนจึงทำให้ผู้วิจัยคิดว่านายลีนั้นต้องการเป็นที่สนใจในสายตาของภาคประชาสังคมจึงริเริ่มที่จะทำโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขึ้น และดูเหมือนว่าแผนการพัฒนาแหล่งน้ำนั้นจะทำให้นายลีมย็องบักนั้นได้รับความสนใจจากภาคประชาสังคมจริง

อย่างที่ทราบกันว่าสาธารณรัฐเกาหลีนั้นเป็นประเทศที่ประชาชนทุกคนให้ความสำคัญกับการเมือง เพราะเหตุนี้จึงทำให้นายลีมย็องบักเลือกทำโครงการที่ใหญ่และยากให้สำเร็จโดยไม่ได้ใส่ใจขั้นตอนของการดำเนินงานอย่างละเอียดนักจนทำให้ประชาชนในบางส่วนไม่พอใจ

แต่อย่างไรก็ดี แม้จะเป็นการพัฒนาที่ไม่ได้เป็นไปตามหลักพัฒนา แต่การพัฒนาและฟื้นฟูคลองจนสำเร็จนั้นก็กลายเป็นเครื่องมือเพื่อเพิ่มสถานะทางการเมืองของนายลิมย็องบัคให้ออกมาดูน่าเชื่อถือได้มากกว่าเดิม

4.2 หนทางสู่ความสำเร็จของนายลิมย็องบัคในการพัฒนาคลองชองเกซอน

จากประวัติส่วนตัวของนายลิมย็องบัคแสดงให้เห็นถึงภูมิหลังและความเป็นมาของนายลิมย็องบัคได้อย่างชัดเจน ชีวิตที่ต้องดิ้นรนเพื่อให้เข้าถึงการศึกษาและการเอาชีวิตรอดในช่วงเวลาที่ยากลำบากแสดงให้เห็นถึงความอดทนอดกลั้นและความเข้มแข็งที่นายลิมย็องบัคมี

อย่างที่ทราบกันดีว่าก่อนหน้าที่นายลิมย็องบัคจะเข้ามาอยู่ในสาธารณรัฐเกาหลีนั้นนายลิมย็องบัคอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่นมาก่อน ซึ่งสถานที่ที่นายลิมย็องบัคเกิดคือแคว้นชองเกซอนเกาหลีที่อยู่ในตำบลนากาคาวะชิ-คุน หรือในปัจจุบันคือ ฮิราโนะ-คุ ในใบแจ้งเกิดของนายลิมย็องบัคนั้นเป็นชื่อภาษาญี่ปุ่น คือ สึเกะมะ อะกิฮิโระ ครอบครัวของนายลิมย็องบัคอาศัยอยู่ที่ญี่ปุ่นจนหลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ใน พ.ศ. 2488 (หนังสือพิมพ์คยองฮยง, 2550)

ก่อนจะกล่าวถึงการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้วิจัยอยากจะอธิบายประวัติการศึกษาและการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมืองของลิมย็องบัคก่อน อย่างที่กล่าวไปข้างต้นว่าครอบครัวนายลิมย็องบัคนั้นไม่ใช่ครอบครัวที่ร่ำรวย ซึ่งนี่คือหนึ่งสาเหตุที่ทำให้นายลิมย็องบัคประสบกับความยากลำบากในการเข้าถึงการศึกษา

ครอบครัวในสังคมเกาหลีนั้น ตามปกติเมื่อพบเจอกับช่วงเวลาที่ยากลำบาก ครอบครัวส่วนใหญ่จะเลือกให้โอกาสทางการศึกษากับพี่คนโต สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นเพราะเมื่อให้โอกาสทางการศึกษาแก่พี่คนโตที่สุดในครอบครัวที่ยังเหลือเวลาในการศึกษาน้อยที่สุดในบรรดาพี่น้องทั้งหมด เมื่อเรียนจบจนได้งานทำดีๆ ก็สามารถกลับมาช่วยเหลือวิกฤตของครอบครัวได้เร็วที่สุด ซึ่งนายลิมย็องบัคนั้นถึงแม้จะไม่ใช่พี่คนโตก็จริง แต่นายลิมได้รับโอกาสในการศึกษาต่อ แต่ตัวของนายลิมย็องบัคเองนั้นเลือกที่จะปฏิเสธโอกาสนั้นไป เขาเลือกที่จะกลับมาช่วยมารดาวางแผนขายขนมปังแทนการไปศึกษาต่อ

เมื่อลองสืบค้นรายละเอียดเกี่ยวกับด้านการทำงานของนายลิมย็องบัคก็ทำให้พบว่านายลิมมีความก้าวหน้าทางหน้าที่การงานเป็นอย่างมาก นายลิมได้เริ่มทำงานที่บริษัทฮุนได ซึ่งขณะนั้นยังเป็นเพียงบริษัทขนาดกลางที่เรียกว่าบริษัทก่อสร้างฮุนได

ตามประวัติของบริษัทฮุนไดแล้ว บริษัทนี้เป็นบริษัทที่สร้างเส้นทางสายหลักสายปัตตานี-นราธิวาสในประเทศไทย ทั้งยังเป็นบริษัทแรกของเกาหลีที่มีโครงการข้ามชาติ ในขณะนั้นเป็นช่วงที่นายลิมยังเข้าทำงานได้ไม่นาน แต่เพราะประสิทธิภาพและความสามารถในการทำงานที่ดีจึงทำให้นายลิมถูกส่งตัวมาร่วมงานในโครงการดังกล่าว และโครงการนี้ก็ประสบความสำเร็จลุล่วงไปใน พ.ศ. 2511 เมื่อนายลิมเดินทางกลับเกาหลีก็ได้รับมอบหมายให้ดูแลโรงงานอุตสาหกรรมหนักของฮุนไดในเมืองโซลอีกด้วย (บริษัทฮุนได, 2563)

หากพิจารณาตามข้อมูลดังกล่าวสามารถสันนิษฐานได้ว่านายลีนั้นได้ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างดี และได้รับความไว้วางใจจากบุคลากรภายในของบริษัทจึงทำให้ได้เป็นผู้ดูแลโรงงานอุตสาหกรรมหนักประจำโซล การทำงานในช่วงเวลา 3 ปีที่นายลีได้ทำงานร่วมกับบริษัทฮุนไดทำให้เขาได้รับฉายาว่ารถปราบดินหรือ bulldozer ที่มาของฉายานี้คือ นายลีนั้นสามารถค้นพบสาเหตุและวิธีการแก้ปัญหาการชำรุดของเครื่องจักรได้ ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวอาจจะทำให้บุคคลโดยรอบเห็นถึงประสิทธิภาพ ความรู้ และความสามารถที่นายลีสั่งสมมา

อย่างไรก็ดี นายลีมีองค์บั้นนั้นก็ทำงานร่วมกับฮุนไดไปเรื่อยๆ มีการเลื่อนขั้นในหลายครั้ง ครั้งแรกนายลีนั้นได้กลายเป็นหนึ่งในผู้บริหารของบริษัทฮุนไดในวัยเพียง 29 ปี และหลังจากนั้นห้าปี นายลีก็กลายเป็นหนึ่งนักธุรกิจและผู้บริหารที่มีอายุน้อยที่สุดในเกาหลี การพัฒนาตำแหน่งงานของนายลีก็ยังไม่สิ้นสุดแค่เพียงผู้บริหารที่มีอายุน้อยที่สุดในเกาหลี เพราะในวัย 47 ปี ในที่สุดนายลีก็ได้เป็นถึงประธานของบริษัทก่อสร้างฮุนได

การได้เป็นถึงประธานบริษัทก่อสร้างฮุนไดของนายลีมีองค์บั้นนี้อาจจะดูเป็นเรื่องที่น่าภาคภูมิใจในขณะนั้น แต่ดิฉันอยากให้ข้อมูลดังกล่าวนี้เป็นหนึ่งในสาเหตุที่นายลีนั้นได้ทำการทุจริตในการก่อสร้างและฟื้นฟูคลองและแหล่งน้ำภายในเมืองโซล เนื่องจากการเป็นถึงประธานบริษัทแสดงให้เห็นว่านายลีมีองค์บั้นนั้นต้องเป็นที่รู้จักกว้างขวางในแวดวงก่อสร้าง นอกจากนี้ จากข้อมูลการทำงานส่วนตัวยังชี้ให้เห็นว่านายลีนั้นมีเส้นสายอยู่ในหลากหลายสายงาน ถึงขนาดที่มีการเขียนบทความเรื่องความจริงของเบื้องหลังการพัฒนาแบะฟื้นฟูคลองชอบเกซอนว่านั่นเป็นเพียงสิ่งที่นายลีทำไว้เพื่อบังหน้า ส่วนเป้าหมายที่แท้จริงขอการพัฒนาคลองดังกล่าวนี้คือการนำบ้านพักประธานาธิบดีของเกาหลีกลับมาเหมือนเดิม (ชเวบยองซอน, 2552)

นอกจากนี้แล้ว นายลียังสามารถสร้างความสัมพันธ์ของสาธารณรัฐเกาหลีกับกลุ่มสหภาพโซเวียต (USSR) ให้เข้าสู่สภาวะปกติได้อีกด้วย หากจะเทียบนายลีมีองค์บั้นกับนักธุรกิจที่มีความสามารถภายในประเทศไทย สามารถเทียบได้กับนายทักซิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีของไทย ที่เป็นนักธุรกิจและนักการเจรจาที่เก่งกาจ รวมทั้งนายลียังสามารถมองการณ์ไกลเกี่ยวกับธุรกิจที่ทำได้เป็นอย่างดี จากข้อมูลที่กล่าวมา ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมการขนส่งสินค้าทางเรือและการทำเรือในแถบอาหรับ และการศึกษาด้านโรงแรมในประเทศบาห์เรน ไปจนถึงเขตอุตสาหกรรมอ่าว Jubali ล้วนแสดงให้เห็นถึงวิสัยทัศน์ด้านธุรกิจอันก้าวไกลของนายลีได้เป็นอย่างดี สามารถกล่าวได้ว่านายลีนั้นถือเป็นหนึ่งในนักธุรกิจภายในสาธารณรัฐเกาหลีที่มีทั้งความรู้และความสามารถในการบริหารงานเป็นอย่างมาก (จองบยองซอล, 2550)

อย่างที่กล่าวไปว่านายลีนั้นเป็นนักธุรกิจและผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์กว้างขวาง นอกจากวิสัยทัศน์ของนายลีที่กว้างขวางแล้ว บุคคลสำคัญแต่ละประเทศที่นายลีรู้จักก็แสดงให้เห็นถึงความสามารถทางด้านมนุษยสัมพันธ์อันดีได้เช่นกัน เพราะนายลีนั้นได้สร้างความสัมพันธ์กับอดีต

นายกรัฐมนตรี ลี กวาน ยูของประเทศสิงคโปร์ นายกรัฐมนตรีฮุนเซนของประเทศกัมพูชา อดีต นายกรัฐมนตรีมหาเธร์ มูฮัมหมัดของประเทศมาเลเซีย อดีตประธานาธิบดีเจียง ซีมินของประเทศไทย ไปจนถึงอดีตผู้นำสีกาอิงกอร์ บาร์ซอของสหภาพโซเวียตอีกด้วย หลังจากที่นายลีนั้นได้ทำงานใน บริษัทฮุนไดเป็นเวลายาวนานกว่า 27 ปี เขาก็ตัดสินใจเข้าร่วมการเมืองใน พ.ศ. 2535 (李明博, 2563)

ต่อมา หากกล่าวถึงเส้นทางทางการเมืองของนายลียองบักนั้น ถือว่าดำเนินไปได้อย่างราบรื่น สาเหตุหนึ่งมาจากการที่เขานั้นเป็นที่รู้จักในฐานะของบุคคลที่ฟื้นฟูคลองชองเกซอน และเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 นายลีได้ประกาศตัวในฐานะผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีและชนะการเลือกตั้งใน พ.ศ. 2551 จะสังเกตเห็นว่านายลียองบักนั้นถือเป็นที่ยอมรับในนามของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาแหล่งน้ำท้องถิ่นของโซล ถือได้ว่าการพัฒนาแหล่งน้ำคลองชองเกซอนนั้นถือเป็นการตัดสินใจที่ทำให้นายลีมีหน้ามีตาในเส้นทางทางการเมืองได้มากขึ้น (李明博, 2563)

ถือว่านายลียองบักนั้นเป็นคนที่มีความคิดก้าวหน้า มองการณ์ไกล และมีวิสัยทัศน์ที่ดีในการพัฒนาประเทศ นโยบายและคำมั่นสัญญาที่นายลีสักว่า หากทำได้จริง จะเกิดผลกระทบด้านดีต่อคนในประเทศเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการฟื้นฟูเศรษฐกิจ อีกทั้งยังกล่าวถึงการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสาธารณรัฐเกาหลีกับสหรัฐอเมริกา การกระชับความสัมพันธ์กับสหรัฐอเมริกานั้นถือเป็นสิ่งที่สำคัญต่อประเทศเกาหลี อันที่จริงการกระชับความสัมพันธ์ต่อสหรัฐอเมริกาไว้นั้นถือเป็นผลดีของทุกประเทศ การเลือกที่จะผูกมิตรไว้เพื่อเกิดปัญหาใดใด มิตรสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศนั้นก็อาจจะช่วยวิกฤติประเทศได้ อีกทั้งนายลียองบักนั้นให้ความสำคัญกับการศึกษาของคนในชาติ เนื่องจากนายลีนั้นได้มีนโยบายที่เกี่ยวกับการผลักดันทางการศึกษา และถือเป็นหนึ่งในผลงานของรัฐบาลนายลียองบัก นั่นคือ ในรัฐบาลลียองบักนั้นได้ก่อตั้งมูลนิธิทุนการศึกษาแห่งชาติที่มีหน้าที่คอยให้บริการและให้คำปรึกษาเรื่องให้เงินกู้แก่นักเรียน (ทำเนียบน้ำเงินประธานาธิบดีเกาหลี , 2563)

สาธารณรัฐเกาหลีเป็นหนึ่งในประเทศที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอย่างมาก การพัฒนาทางการศึกษาของสาธารณรัฐเกาหลีนั้นมีมาเรื่อยๆ เริ่มตั้งแต่สมัย 3 อาณาจักร ตั้งแต่นั้นมาเกาหลีก็มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการการศึกษาอีกหลายครั้ง และเวลาที่นายลียองบักขึ้นมาเป็นประธานาธิบดีนั้น เป็นเวลาหลังจากการออกจากอาณานิคมและสิ้นสุดสงครามเกาหลีไปเพียง 50 ปี (เว็บไซต์ห้องถิ่นโซล, 2563)

ในช่วงปี พ.ศ. 2481 - 2488 นับเป็นช่วงที่ระบบการศึกษาได้รับผลกระทบจากสงครามเอเชียมหาบูรพา มีการเข้ามาของประเทศญี่ปุ่นจึงทำให้ระบบการศึกษาของประเทศเกาหลีในช่วงนั้นเป็นไปตามนโยบายของจักรพรรดิญี่ปุ่น และมีการพัฒนาทางการศึกษามาย่างต่อเนื่องจนถึงการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาครั้งที่ 7 ซึ่งภายหลังก็มีการปรับรูปแบบหลักสูตรไปตามสภาพสังคมในช่วงนั้น (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2563)

ดังนั้นการที่นายสิมย่องบักนั้นได้มีนโยบายที่เกี่ยวกับด้านการศึกษา อย่างเช่นมูลนิธิดังกล่าว ถือเป็นการพยายามกระจายโอกาสทางด้านการศึกษาให้กับคนในประเทศได้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากประเทศเกาหลีนั้นเดิมที่เป็นประเทศที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติไม่มากนัก ดังนั้นทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญภายในประเทศ (อำภา บุญช่วย, 2539)

แม้ผลงานนายสิมย่องบักนั้นจะมีมากมายหลากหลายด้าน ต่อปฏิเสธไม่ได้เลยว่าผลงานชิ้นเอกที่กลายเป็นชื่อต่อท้ายของนายสิมย่องบักคือผลงานการพัฒนาแหล่งน้ำ หรือโครงการฟื้นฟูคลองของเขื่อนนั่นเอง อย่างที่กล่าวไปในบทนำว่าคลองของเขื่อนนั้นเป็นแหล่งน้ำประวัติศาสตร์ที่ไหลพาดผ่านใจกลางเมืองโซล

แน่นอนว่าโครงการพัฒนาและฟื้นฟูคลองของเขื่อนนั้นสำเร็จไปได้ด้วยดี แม้ในช่วงแรกจะมีเสียงคัดค้านไม่พอใจจากพ่อค้าแม่ค้าที่เคยขายของอยู่บริเวณดังกล่าว มีเสียงคัดค้านจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ไปจนถึงการคัดค้านการพัฒนาและฟื้นฟูคลองของเขื่อนจากนักวิชาการก็ตาม นายสิมย่องบักก็ยังเลือกที่จะพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำจนสำเร็จใน พ.ศ. 2548 ด้วยเงินลงทุนประมาณหนึ่งหมื่นล้านบาท แม้จะมีผู้คนที่ชื่นชมการทำงานได้สำเร็จลุล่วงนี้ว่าเป็นการพัฒนาที่คุ้มค่า เพราะสามารถนำประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เคยอยู่เคียงคู่สายน้ำให้คืนกลับมาอีกครั้ง แต่เมื่อเวลาผ่านไป ประชาชนภายในประเทศก็เริ่มมีการเขียนบทความเกี่ยวกับการพัฒนาและฟื้นฟูคลองของเขื่อนว่านั่นเป็นเพียงการพัฒนาบังหน้าเพื่อนำนายสิมย่องบักนั้นได้นำบ้านพักประธานาธิบดีของเกที่อยู่บริเวณนั้นมาใช้สอย นอกจากนี้ยังพบหลักฐานการนำบริษัทที่ตนเคยทำงานมาลงสัมปทานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวอีกด้วย อย่างที่ทราบประวัติการทำงานของนายสิมย่องบักว่าก่อนที่จะเข้ามาทำงานสายการเมืองนั้นนายสิมย่องบักได้ทำงานบริหารมาก่อน และบริษัทที่นายสิมได้ทำงานด้วยนั้นก็คือบริษัทฮุนได(ชเวบยองซอน, 2552)

โดยการนำบริษัทฮุนไดที่เป็นบริษัทคู่แข่งกันดีกับตัวนายสิมย่องบักมาลงสัมปทานหลักในโครงการพัฒนาคลองของเขื่อน ย่อมทำให้ประชาชนเกิดความสงสัย หากเปรียบเทียบโดยง่ายกับประเทศไทย คือ ในหนึ่งปีจะมีการเบิกบเพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุงหนึ่งหรือสองครั้งแล้วแต่กำหนด การที่นายสิมย่องบักนั้นเลือกที่จะปรับปรุงคลองของเขื่อนนั้นก็คือการเลือกทำโครงการที่ยาก ต้องลงทุนและลงแรงมหาศาลเพื่อให้สำเร็จลุล่วงเพื่อดึงเอาบริษัทฮุนไดที่เคยอยู่ภายใต้การปกครองของตนมาลงสัมปทาน อีกทั้งพื้นที่ส่วนมากที่นายสิมย่องบักนั้นเลือกที่จะพัฒนานั้นเป็นพื้นที่ซ้อนทับเสียส่วนมาก ที่น่าสนใจคือการเริ่มทำงานการพัฒนาและฟื้นฟูคลองของเขื่อน โครงการพัฒนาแหล่งน้ำที่ต้องอาศัยการเปลี่ยนแปลงในหลายรูปแบบนั้นสามารถเริ่มดำเนินงานได้ภายในชุดการปกครองที่มีนายสิมย่องบักเป็นเทศมนตรีได้เพียงครึ่งปีเท่านั้น (ยาสมิน ยูน, 2561)

มีบทความวิจัยของยาสมิน ยูน (2561) ได้ยกตัวอย่างการฟื้นฟูเมืองของบอสตันขึ้นมาเปรียบเทียบว่ากว่าจะวางแผนการทำงานจนเรียบร้อยนั้นก็ใช้เวลาไปแล้วหลายปี หลังจากนั้นเมื่อเริ่ม

การโครงการก็เป็นเวลากว่า 25 ปีกว่าจะแล้วเสร็จ โครงการที่บอสตันนั้นยังเป็นโครงการที่มีพื้นที่ถนนยาวถึง 12 กิโลเมตร และอีกที่หนึ่งก็คือที่นิวยอร์ก ที่มีความยาวของถนนเพียง 1.6 กิโลเมตรแต่ใช้เวลาในการก่อสร้างถึง 9 ปี หากย้อนกลับมาที่โครงการพัฒนาคลองของเกซอนที่มีความยาว 5.8 กิโลเมตร ที่สามารถทำเสร็จได้ภายในเวลา 27 เดือนเท่านั้น สามารถบ่งบอกให้รู้ได้ว่ากระบวนการก่อสร้างนั้นค่อนข้างเร่งรีบเป็นอย่างมาก และดูเหมือนว่านายลีมย็องบักนั้นก็ต้องการที่จะทำให้โครงการนี้สำเร็จลุล่วงภายในวาระการเป็นนายกเทศมนตรีประจำกรุงโซลของเขาอีกด้วย

แม้การพัฒนาคลองของเกซอนจะทำให้สภาพแวดล้อมโดยรอบที่ได้รับการฟื้นฟูได้กลายเป็นพื้นที่พักผ่อนหย่อนใจกลางกรุงโซล พื้นที่บริเวณโดยรอบเย็นลง อีกทั้งสายพันธุ์พืชและสัตว์ที่อยู่ในบริเวณดังกล่าวได้รับการขยายพันธุ์ก็จริง แต่ในทางกลับกันก็มีนักเศรษฐศาสตร์ที่ชื่อว่า อูซอกฮุน ที่ได้ออกมาวิพากษ์วิจารณ์การฟื้นฟูคลองของเกซอนว่า มันเป็นทะเลสาบหรือทางน้ำไหลที่มนุษย์สร้างขึ้นโดยอาศัยไฟฟ้า

สาเหตุที่ทำให้การฟื้นฟูคลองของเกซอนนั้นประสบความสำเร็จนั้นอาจมีสาเหตุมาจากการทุจริตในระหว่างดำเนินขั้นตอนการฟื้นฟู แต่ไม่มีใครที่รู้เนื้อหาของโครงการพัฒนาดังกล่าว หลังจากการฟื้นฟูคลองได้สิ้นสุดลง เขตโดยรอบได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ดังนั้นหากจะกล่าวว่าการฟื้นฟูคลองของเกซอนนั้นประสบความสำเร็จในเชิงนิเวศได้ไม่เต็มปากนัก แต่หากกล่าวว่าการพัฒนาคลองของเกซอนนั้นเป็นการทำเพื่อเพิ่มราคาอสังหาริมทรัพย์เสียมากกว่า จากบทความ “เผยความจริงที่ซ่อนอยู่ภายใต้การพัฒนาและฟื้นฟูคลองของเกซอน” กล่าวว่า โครงการพัฒนาคลองเป็นโครงการที่การดำเนินงานนั้นได้ทำลายมรดกทางวัฒนธรรมไปจนถึงประวัติศาสตร์ของคลองของเกซอน (ชเวยองซอน, 2552)

ช่วงที่โครงการเริ่มขึ้นนั้นมีคนคัดค้านในการพัฒนาเป็นจำนวนมาก มีทั้งพ่อค้าแม่ค้านักวิชาการ ผู้มีอำนาจในเมือง จนถึงหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมต่างก็ออกมาคัดค้านการพัฒนาคลองของเกซอนของนายลีมย็องบักกันหมด แต่เมื่อการพัฒนาสำเร็จลุล่วงก็มีคนแห่แหนไปชมนายลีมย็องบักมากมาย ประชาชนบางส่วนเชื่อว่านั่นคือการบิดเบือนข้อเท็จจริงของการพัฒนาเพราะไม่มีสื่อได้รับรู้ถึงขั้นตอนที่แท้จริงของการพัฒนาอย่างแน่ชัด อีกทั้งยังมีข่าวลือเรื่องการโดนทำร้ายร่างกายบริเวณคลองของเกซอนในช่วงที่กำลังดำเนินงานฟื้นฟูอยู่ด้วย

แม้จะบอกว่าการพัฒนาคลองให้กลับมามีชีวิตไปการนำประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เคียงคู่สายน้ำนั้นกลับมา แต่ในทางกลับกัน อาจจะมีเรื่องการเมืองที่แอบแฝงมากับการพัฒนาสายน้ำดังกล่าวก็ได้ นายลีมย็องบักได้ทำการฟื้นฟูทรัพย์สินทางวัฒนธรรมของคลองของเกซอนมากมาย แต่กลับมีประชาชนออกมาเรียกร้องให้นายลีมย็องบักนั้นใช้แผนการพัฒนาคลองที่ถูกต้องเนื่องจากมีการซ่อนทับของมรดกทางวัฒนธรรมที่ถูกทำลาย

4.3 การพัฒนาคลองของเกซอนเพื่อให้ได้รับความสนใจจากภาคประชาสังคม

อย่างที่ได้อธิบายไปในตอนแรกว่าการเห็นต่างของภาคประชาสังคมต่อการพัฒนาคลองของเกซอนนั้นไม่ใช่เพราะมีการฟื้นฟูคลองของเกซอน แต่เห็นต่างในเรื่องการกลับมาของบ้านพักตากอากาศของประธานาธิบดีของคยองฮวานเสียมากกว่า(ชเวยองซอน, 2552)

นอกจากนี้การพัฒนาคลองของเกซอนนั้นถือเป็นการถกเถียงทางวัฒนธรรมที่ร้ายกาจ จากข้างต้นที่ได้กล่าวว่าการก่อสร้างนั้นใช้กระบวนการที่ไม่ถูกต้องเพราะกระบวนการที่นายลีนั้นใช้เป็นสิ่งที่ทำลายมรดกทางด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มีบทความที่พูดถึงเกี่ยวกับการพัฒนาคลองในเว็บไซต์เกาหลีในฉบับเดือนกันยายน พ.ศ. 2548 โดยมีข้อสันนิษฐานว่ากระบวนการก่อสร้างนั้นได้ทำลายทรัพย์สินทางวัฒนธรรมบริเวณคลอง เช่น การตัดหินและมีการตักดินของแร่อีกด้วย

การพัฒนาคลองของเกซอนนั้นอาจจะทำให้สถานะทางการเมืองของนายลีมีข้อยกเว้นดีขึ้น และกลายเป็นที่รู้จัก จากข้อความที่ในช่วงที่นายลีมีข้อยกเว้นลงสมัครประธานาธิบดี คนในแวดวงการเมืองไปจนถึงประชาชนส่วนใหญ่รู้จักชื่อนายลีเพราะโครงการพัฒนาคลองของเกซอนทำให้นายลีนั้นเป็นที่รู้จักเกี่ยวกับการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม (นิวส์ทาวน์ , 2563)

หากพิจารณาการออกแบบการเมืองของสาธารณรัฐเกาหลีจะพบว่าจากเมื่อก่อนที่มีการเลือกตั้งโดยอ้อมเป็นการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ซึ่งการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนนั้นอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้นายลีมีข้อยกเว้นในช่วงที่กำลังดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีโซลนั้นรีบไขว่คว้าโอกาสในการพัฒนาพื้นที่สักพื้นที่หนึ่งเพื่อสร้างชื่อเสียงและให้กลายเป็นที่รู้จักของประชาชน โดยการริเริ่มพัฒนาคลองของเกซอนนั้นถือจะเป็นสิ่งที่เรียกสายตาทุกคู่ของประชาชนให้มองมาที่นายลี หากพัฒนาคลองนี้ได้สำเร็จและต้องสำเร็จภายในวาระที่นายลียังดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีก็จะทำให้ประชาชนยอมรับได้มากยิ่งขึ้น (Uk Heo and Terence Roehrig , 2553 อ้างใน สิทธิพรณ นกสวน สวัสดิ์, 2561)

อย่างที่ทราบกันดีว่าการพัฒนาคลองของเกซอนนั้นสำเร็จล่วงไปได้ด้วยดีในเวลาอันรวดเร็ว และการพัฒนาดังกล่าวก็ยังสามารถสำเร็จได้ภายในเวลาที่นายลีมีข้อยกเว้นยังเป็นนายกเทศมนตรีโซลอีกด้วย และเมื่อนายลีมีข้อยกเว้นหมดวาระการเป็นนายกเทศมนตรีประจำโซลแล้ว นายลีมีข้อยกเว้นก็ตัดสินใจลงสมัครประธานาธิบดีใน พ.ศ. 2551 เมื่อดูเวลาที่นายลีกำลังดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีประจำโซลนั้นอยู่ระหว่าง พ.ศ. 2545 – 2548 และการดำเนินการพัฒนาคลองจนแล้วเสร็จก็อยู่ในช่วง พ.ศ. 2548 เช่นกัน (ยาสมิน ยูน, 2561)

การพัฒนาคลองที่นายลีมีข้อยกเว้นบอกว่านั้นคือการพัฒนาเพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในโซล แต่ก็ยังสามารถจับสังเกตได้ว่ามีการนำพวกฟองหรือมีการเอื้อผลประโยชน์ต่อกัน พบการทุจริตและการพัฒนาเพื่อความก้าวหน้าของตัวบุคคลที่ปรากฏผ่านการดำเนินงานนี้ นายลีมีข้อยกเว้นผู้เป็นคณริเริ่มโครงการดังกล่าวนี้ ได้จ้างผู้ทำสัญญาที่เคยมาประมูลราคาของ

โครงการนี้มาก่อน คลองชองเกซอนถูกแยกออกเป็นแต่ละส่วนไว้กับหลายๆนักพัฒนา ซึ่งมีทั้ง บริษัทก่อสร้างแดลิม (Daelin Industrial Corporation) บริษัทก่อสร้างแอลจี (LG Engineering and Costruction Corporation) และบริษัทก่อสร้างฮุนได (Hyundai Engineering and Construction Corporation) ที่รับหน้าที่ในการก่อสร้างและการฟื้นฟูคลอง เน้นอนว่าผลประโยชน์โดยตรงของเงินงบประมาณการก่อสร้างกว่า 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐนั้นเป็นการทุจริตแบบกลุ่มบริษัทในเครือ โดยเฉพาะบริษัทฮุนไดที่ได้รับหน้าที่พัฒนาพื้นที่หลักของคลองชองเกซอน ซึ่งบริษัทฮุนไดนั้นเป็นบริษัทเดียวกันกับบริษัทที่นายลีมย็องบักเคยทำงานและกลายเป็นถึงผู้บริหารด้วย (ยาสมิน ยูน, 2561)

ผลประโยชน์ที่นายลีมย็องบักและพวกพ้องจะได้นั้นต้องเป็นเงินก้อนใหญ่ และต้องทำกันเป็นกระบวนการ การให้บริษัทก่อสร้างฮุนไดนั้นดูแลพัฒนาพื้นที่หลักของคลองชองเกซอนก็อาจจะมีเหตุผลมาจากพื้นที่ในส่วนดังกล่าวนี้ได้จำนวนเงินในการพัฒนาที่มากกว่าพื้นที่ส่วนอื่น แม้จะ 모르ตื่นลึกหนาบางว่าคนที่สั่งการแบ่งพื้นที่พัฒนานั้นเป็นใครอย่างแน่ชัด แต่การกระทำดังกล่าวก็ทำให้คาดเดาได้ไม่ยาก เพราะนายลีมย็องบักนั้นเป็นคนริเริ่มโครงการ และตัวนายลีมย็องบักเองก็ยังเลือกว่าจ้างบริษัทคู่สัญญาอีกหลายบริษัทเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคลอง

คณะทำงานของนายกเทศมนตรีที่เพิ่งได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลเขตเมืองโซลได้เพียงเวลาหกเดือนกลับสามารถวางแผนการพัฒนาคลองชองเกซอนและเริ่มลงมือปฏิบัติการได้ในเวลาอันสั้นก็ยังคงเป็นประเด็นที่น่าสนใจอยู่ดี เพราะเป็นไปได้เลยที่แผนการพัฒนาดังกล่าวนั้นจะถูกสร้างขึ้นมาจากเพียงระยะเวลาแค่หกเดือน แต่ก็ไม่ได้มีหลักฐานใดที่ยืนยันว่าแผนการนี้อาจจะมีมาก่อนที่นายลีมย็องบักจะได้เป็นนายกเทศมนตรีประจำโซล แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้เช่นกันว่า นายลีมย็องบักที่ตัดสินใจลงสมัครชิงตำแหน่งนายกเทศมนตรีโซล ก่อนหน้านั้นก็ได้โลดแล่นอยู่ในแวดวงการเมืองในฐานะกลุ่มสมาชิกการประชุมแห่งชาติครั้งที่ 14 ซึ่งในเวลานั้นนายลีมย็องบักก็ได้ผูกมิตรไว้กับอดีตประธานาธิบดีหรือผู้นำประเทศโดยรอบไว้อย่างเหนียวแน่น (나무위키, 2563)

หรืออาจจะมีมุมมองการณีกว่าถ้าหากทำโครงการพัฒนาสักหนึ่งโครงการได้สำเร็จและเป็นโครงการที่สร้างชื่อเสียง โครงการดังกล่าวนี้ก็จะส่งผลให้นายลีมย็องบักมีสถานะทางการเมืองที่น่าเชื่อถือจนสามารถไปสมัครเลือกตั้งประธานาธิบดีได้ (나무위키, 2563)

นอกจากนี้ยังพบการทุจริตทางการเงินที่ใช้ในการทุบสะพานยกระดับทั้ง โดยมีหลักฐานว่านายย็องยุนแจผู้ที่เคยเป็นศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัยโซลที่จบมาจากมหาวิทยาลัยสิงคโปร์นั้นได้เป็นผู้ดูแลงานทุบถนนถูกจับกุมข้อหารับเงินมูลค่ากว่า 1 แสนดอลลาร์สหรัฐจากผู้พัฒนา และได้ถูกจำคุกเป็นเวลาถึง 5 ปี ในขณะนั้น นายลีมย็องบักที่ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีก็ได้ออกนโยบายแต่งตั้งตัวเองในฐานะคณะกรรมการสถาปตยกรรม (ฮวังโฮแท็ก, 2546)

การออกนโยบายดังกล่าวอาจเป็นการหาทางเลี้ยงให้ตัวเองนั้นพันความเกี่ยวข้องทางด้านการพัฒนาคลองของเขื่อนก็เป็นได้ เนื่องจากนายสิมย็องบักนั้นเป็นบุคคลที่ค่อนข้างชาญฉลาดและมีแนวคิดที่หลักแหลมทางด้านการบริหารธุรกิจ นายลีอาจจะมองออกว่าการกระทำดังกล่าวจะส่งผลอย่างไร และด้านไหนบ้างอีกด้วย (ชเวบยองซอน, 2552)

จะเห็นได้ว่าการพัฒนาคลองของเขื่อนของนายสิมย็องบักนั้นดูเหมือนเป็นการสร้างรากฐานความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือของตนในสถานะนักการเมืองสู่สายตาประชาชน เนื่องจากสาธารณรัฐเกาหลีนั้นเป็นประเทศที่มีตัวแสดงอย่างภาคประชาสังคมเป็นตัวแปรสำคัญทางการเมือง พลเมืองในประเทศต่างตระหนักรู้ถึงความเท่าเทียมของการออกมาใช้สิทธิทางการเมืองในฐานะประเทศที่ใช้ระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่านายสิมย็องบักคงจะเล็งเห็นช่องทางในการมีสถานะทางการเมืองที่น่าเชื่อถือของตน ซึ่งก็คือการทำบางอย่างเพื่อเป็นข้อพิสูจน์ให้ประจักษ์แก่ภาคประชาสังคม

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

จากข้อมูลที่กล่าวมา สังเกตได้ว่าการพัฒนาคลองของเอกชนของนายสิมย่องบักนั้นมิตั้งผลดี และผลเสียเกิดขึ้นต่อพื้นที่บริเวณดังกล่าว และส่งผลต่อสถานภาพทางด้านนักการเมืองที่น่าเชื่อถือของนายสิมย่องบักเองด้วย นอกจากนี้การกระทำที่รีบร้อนที่จะพัฒนาของนายสิมย่องบักส่งผลต่อด้านต่างๆ เช่น ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม และด้านสถานะทางการเมืองของตน

หากพิจารณาจากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นมาจะพบว่าการพัฒนาคลองของเอกชนนั้นไม่ได้เป็นการพัฒนาแหล่งน้ำทางธรรมชาติให้ดีขึ้น แต่เป็นการเปลี่ยนแหล่งน้ำธรรมชาติเดิมให้กลายเป็นคลองเทียมเสียมากกว่า ซึ่งเมื่อสายน้ำที่เคยไหลตามธรรมชาติเปลี่ยนไป สภาพสิ่งแวดล้อมภายในบริเวณดังกล่าวก็ถูกกลืนกินไปตามระยะเวลา แม้ว่าจะมีการตรวจสอบค่าอุณหภูมิที่ลดลงภายหลังการก่อสร้าง มีการขยายพันธุ์พืชและสัตว์นานาชนิด แต่ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าการพัฒนาคลองของเอกชนของนายสิมย่องบักนั้นถือเป็นหนึ่งในการทำลายทรัพยากรทางด้านสิ่งแวดล้อมโดยรอบคลองของเอกชนไปเช่นเดียวกัน

ส่วนในด้านวัฒนธรรม ถือว่าโครงการพัฒนาคลองของเอกชนที่นายสิมย่องบักอ้างว่าเป็นการนำอนาคตใส่ลงไปในสายน้ำ และอีกคำอ้างที่ว่าโครงการพัฒนาดังกล่าวเป็นโครงการเพื่อฟื้นฟูแหล่งน้ำ เมื่อผู้วิจัยสืบค้นข้อมูลดังกล่าวจึงพบว่าการทำลายมรดกทางด้านวัฒนธรรมของคลองของเอกชนทิ้งไปไม่ว่าจะเป็นหินที่อยู่มาตั้งแต่โบราณ ไปจนถึงแร่หินที่ถูกดูดกลืนไปภายหลังการพัฒนาเสร็จสิ้น

นอกจากนี้ยังมีนักข่าว ชเวบยองซอน (2555) ได้เขียนกระทู้ข่าวเกี่ยวกับการพัฒนาของนายสิมย่องบักไว้อีกด้วยว่า ถ้าหากการพัฒนาคลองดังกล่าวเป็นการฟื้นคืนแหล่งน้ำสู่สภาพเดิมจริง ทำไมถึงมีการทำลายสะพานบริเวณโดยรอบคลองของเอกชนไปถึง 15 สะพาน ซึ่งสะพานจำนวน 15 สะพานที่โดนทำลายทั้งนั้น บางสะพานมีอายุมากกว่า 100 ปี ดังนั้นการทุบสะพานเหล่านี้ออกไปเพื่อการพัฒนาคลองของเอกชน และฟื้นฟูวัฒนธรรมโดยรอบคลองนั้นดูเหมือนจะเป็นการหลอกลวงประชาชนเสียมากกว่า

สะพานที่นักข่าวชเวบยองซอนเน้นย้ำมากที่สุดคือสะพานซูฟโย เป็นสะพานที่มีอายุกว่าร้อยปี เพราะเป็นสะพานที่สร้างขึ้นในระยะเวลาของการปกครองของแผ่นดินของพระเจ้าเซจง สะพานดังกล่าวเป็นสะพานที่ราษฎรนั้นใช้สัญจรไปมา และถือเป็นหนึ่งสะพานแห่งวัฒนธรรมที่สวยงาม สะพานอื่นมาเปรียบเทียบกับได้ยาก แต่สะพานซูฟโยนี้กลับโดนทำลายทิ้งไปเพราะการฟื้นฟูคลองของเอกชนของนายสิม

การทำลายสะพานจำนวน 15 สะพานถือเป็นการทำลายทั้งประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ดำรงอยู่มาเป็นเวลานานทั้ง หากคำกล่าวอ้างที่นายสิมย็องบัคเคยให้คำมั่นสัญญาว่าจะนำวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ทางสายน้ำอันยาวนานกลับมา เหตุใดจึงเลือกทำลายสะพานทั้งเป็นจำนวนมากขนาดนั้น การพัฒนาคลองของเอกชนที่เลวร้ายของนายสิมย็องบัคไม่หยุดเพียงเท่านั้น จากที่กล่าวไปข้างต้นว่าคลองของเอกชนนั้นเป็นคลองคูบ้านคูเมืองโซ,มาตั้งแต่สมัยโชซอน แน่แน่นอนว่าพื้นที่บริเวณโดยรอบนั้นล้วนเต็มไปด้วยโบราณวัตถุ และพื้นที่ที่เก็บซ่อนประวัติศาสตร์อันยาวนานของชาวเกาหลีไว้ แต่นายสิมย็องบัคกลับเลือกที่จะนำคอนกรีตเททับสิ่งของที่อยู่ในคลองเหล่านั้น

จากข้อมูลส่วนใหญ่ที่ผู้วิจัยได้สืบค้นมา สันนิษฐานได้ว่าผู้คนที่ออกมากล่าวหานายสิมย็องบัคเกี่ยวกับการพัฒนาคลองที่ไร้จรรยาบรรณของนักพัฒนานั้นสรุปได้ว่า คลองของเอกชนที่สร้างแล้วเสร็จจนถึงปัจจุบันนั้นเป็นเพียงคลองเทียม ที่มีน้ำไหลอยู่บนคอนกรีตเพียงเท่านั้น แต่ไม่ใช่คลองประวัติศาสตร์ของกรุงโซลอีกต่อไป และผู้วิจัยคิดว่านายสิมย็องบัคนั้นทำลงไปโดยไม่สนใจเสียงบางส่วนของประชาชนที่ออกมาเรียกร้อง

ระยะเวลาในการวางแผนก่อสร้างเพียง 6 เดือน กับการเร่งก่อสร้างให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายสิมย็องบัคดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีโซลอยู่ที่ทำให้ผู้วิจัยสันนิษฐานว่านายสิมย็องบัคต้องการหาผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งน้ำดังกล่าวเพื่อนำมาเป็นเครื่องมือที่ทำให้ประชาชนนั้นเชื่อใจในความสามารถของตน แม้จะไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่าในระหว่างที่นายสิมย็องบัคดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีประจำกรุงโซลและเป็นผู้ผลักดันให้เกิดโครงการการพัฒนาคลองของเอกชนขึ้นนั้นได้มีการทุจริตในการก่อสร้าง แต่หากพิจารณาการกระทำ ผลลัพธ์ และแรงสะท้อนกลับของประชาชนในพื้นที่ในบางส่วนก็สามารถสันนิษฐานได้ว่าในช่วงเวลาดังกล่าวนายสิมย็องบัคได้กระทำการทุจริตและไม่ฟังเสียงของประชาชนจริง

หากกล่าวว่าการพัฒนาคลองของเอกชนถือเป็นหนึ่งเครื่องมือทางการเมืองของนายสิมย็องบัคเพื่อให้มีสถานะทางการเมืองที่ดูน่าเชื่อถือภายในสายตาของภาคประชาชนแล้วนั้นก็มีความเป็นไปได้ค่อนข้างมาก หากพิจารณาจากการวางแผนดำเนินการที่เร่งรีบ การก่อสร้างให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ตนยังดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีประจำกรุงโซลนั้นดูเหมือนจะเป็นข้อสันนิษฐานที่ไม่ผิดเพี้ยนไปเสียทีเดียว หากนายสิมย็องบัคต้องการเพิ่มสถานะทางการเมืองของตนให้กลายเป็นที่สนใจในสายตาประชาชนในประเทศ การเลือกการพัฒนาพื้นที่ที่มีปัญหาร้ายแรงภายในพื้นที่ดูแลของตนนั้นก็ถือเป็นเรื่องที่สามารถนำมาใช้แสวงหาผลประโยชน์ได้โดยง่าย

อย่างที่ผู้วิจัยได้กล่าวไป ว่าในประวัติศาสตร์การเมืองของสาธารณรัฐเกาหลีนั้น มีตัวแสดงภาคประชาชนที่มองเห็นถึงความสำคัญของการเมืองเป็นอย่างมาก ประชาชนทุกคนรู้สิทธิและหน้าที่ของตน และรู้ว่าการมีสิทธิมีเสียงทางการเมืองของทุกคนนั้นเท่าเทียมกัน ไม่มีใครที่มีอำนาจมากกว่า และไม่มีใครจะมีอำนาจเหนือกว่าประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าพลังของตัว

แสดงของภาคประชาชนนั้นเป็นสิ่งแรกที่นายสิมย่องบักมองเห็นและต้องการเปลี่ยนพลังของตัวแสดงดังกล่าวให้มาเชื่อมั่นในการทำงานของตน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสันนิษฐานได้ว่า นายสิมย่องบักนั้นตั้งใจที่จะทำการพัฒนาคลองเพื่อเป็นการยกระดับสถานะทางการเมืองของตนให้มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น และนำไปสู่การลงสมัครประธานาธิบดี ซึ่งดูเหมือนว่าการริเริ่มโครงการพัฒนาคลองจนแล้วเสร็จนั้นทำให้นายสิมกลายเป็นที่สนใจในสายตาประชาชนไปจนถึงนักการเมืองท่านอื่นๆภายในประเทศอีกด้วย

หลายเหตุผลที่นายสิมย่องบักสร้างขึ้นเพื่ออ้างว่านั่นคือการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ดีและถูกต้อง หากคลองย่นคูอย่างถาวรแล้ว จะพบเห็นความไม่โปร่งใสที่แทรกแซงอยู่ในทุกขั้นตอนการทำงานพัฒนา ทั้งการนำบริษัทที่นายสิมเคยเป็นผู้บริหารมาลงสัมปทาน ระยะเวลาการวางแผนและทำงานที่กระชั้นชิด ผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม แม้หลังจากพัฒนาเสร็จแล้วคลองของเอกชนได้กลายเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยว และเปลี่ยนสภาพความเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยฝุ่นควัน ให้กลายเป็นเมืองสีเขียวก็ตาม

พื้นที่โดยรอบมีอุณหภูมิลดลงหลังจากคลองพัฒนาแล้วเสร็จ แต่ในทางกลับกัน ร่องรอยทางด้านประวัติศาสตร์ของคลองที่ถูกทำลายไปเพียงเพราะต้องการการพัฒนาที่สำเร็จอย่างรวดเร็ว วัฒนธรรมต่างๆ ไปจนถึงการไหลของสายน้ำ จากสายน้ำธรรมชาติที่ไหลผ่านใจกลางเมืองโซล คลองของเอกชนกลับกลายเป็นหนึ่งในคลองที่มนุษย์ฟื้นฟูให้กลายเป็นคลองเทียม กระแสน้ำที่ไหลก็เป็นกระแสน้ำที่มีไฟฟ้าเป็นตัวทำให้เกิดการไหล หากเป็นเช่นนั้นแล้ว ยังถือว่าคลองของเอกชนนั้นประสบความสำเร็จด้านการพัฒนาในการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมหรือไม่

หากพิจารณาทางด้านผลประโยชน์ของนายสิมย่องบักที่ได้จากการพัฒนาดังกล่าว นอกจากจะได้ความไว้วางใจเชื่อใจจากประชาชนในพื้นที่แล้ว แนนอนว่า นายสิมย่องบักก็ยังคงได้รับความเชื่อใจและกลายเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในด้านการพัฒนาแหล่งน้ำที่ประสบความสำเร็จ แม้จะมีประชาชนบางส่วนออกมาคัดค้านว่าการพัฒนาดังกล่าวนั้นไม่เป็นไปตามแบบแผนของการพัฒนาสิ่งแวดล้อม แต่สื่อและเส้นสายที่นายสิมย่องบักมีจึงทำให้ประเด็นเหล่านั้นไม่ได้รับความสนใจจากประชาชนมากเท่าไรนัก ถือว่านายสิมย่องบักนั้นกลายเป็นหนึ่งบุคคลที่มีสถานะทางการเมืองที่น่าเชื่อถือขึ้นภายหลังความสำเร็จของการพัฒนาคลองของเอกชนก็ว่าได้

จากเหตุผลทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าการพัฒนาแหล่งน้ำคลองของเอกชนที่นายสิมย่องบักเป็นผู้ริเริ่มนั้นถือเป็นการกระทำเพื่อสร้างสถานภาพทางการเมืองที่มั่นคงและน่าเชื่อถือให้กับตนเอง โดยโครงการดังกล่าวที่สำเร็จจะทำให้นายสิมกลายเป็นที่สนใจในสายตาภาคประชาสังคม และถึงแม้การพัฒนาคลองดังกล่าวจะไม่ใช้การพัฒนาคลองที่ถูกต้องตามที่ควรจะเป็น แต่ผู้วิจัยคิดว่าในสายตาของภาคประชาสังคมในตอนนั้นที่คลองก่อสร้างแล้วเสร็จคงไม่มีใครที่สืบหาข้อเท็จจริงของขั้นตอนการดำเนินงานว่ามันเป็นขั้นตอนอย่างไรเสียเท่าไร ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่าแม้นายสิมจะเริ่มการ

ฟื้นฟูแหล่งน้ำดังกล่าวและดำเนินการไม่ถูกต้องก็ตาม แต่ผลลัพธ์ของการพัฒนาคลองที่ได้ในแง่ของสิ่งแวดล้อมก็ไม่ได้ออกมาอย่างที่เสียทีเดียว และผลลัพธ์ที่พัฒนาคลองจนประสบความสำเร็จก็ยังเป็นเหตุผลที่สนับสนุนให้นายลีนมีความน่าเชื่อถือและมีสถานะทางการเมืองที่มั่นคงขึ้นได้อีกด้วย

5.1 แนวโน้มของการนำการพัฒนาบั้งน้ำเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนในสาธารณรัฐเกาหลี

การศึกษาโครงการฟื้นฟูคลองของเอกชนทำให้นายลิมย็องบักมีสถานะทางการเมืองที่น่าเชื่อถือและกลายเป็นที่รู้จักในสายตาประชาชนและนักการเมืองในประเทศอย่างที่ได้กล่าวข้างต้น แต่ปัจจัยที่สำคัญและสร้างสถานะอันมั่นคงทางด้านการเมืองให้นายลิมย็องบักนั้นก็คือตัวแสดงของประชาสังคมในสาธารณรัฐเกาหลี อาจกล่าวได้ว่าคลองของเอกชนเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นายลิมย็องบักนั้นกลายเป็นที่สนใจ

การเมืองภายในสาธารณรัฐเกาหลีที่มีความเข้มข้น และยึดถืออำนาจประชาธิปไตยในการปกครอง ประชาชนที่รู้จักสิทธิของตัวเองในบทบาททางการเมือง ตัวแสดงภาคประชาสังคมภายในประเทศที่มีวิวัฒนาการในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าสาธารณรัฐเกาหลีนั้นมีพลังประชาชนที่เหนียวแน่นและเข้าใจในการใช้สิทธิทางการเมืองอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม การศึกษาโครงการฟื้นฟูคลองของเอกชนก็ยังมีข้อจำกัดในการค้นคว้า เพราะไม่มีข้อมูลที่แน่ชัดเกี่ยวกับการกระทำทุจริตของนายลีน แต่เนื่องด้วยปัจจัยทางด้านสื่อภายในประเทศเกาหลีนั้นถือเป็นตัวแสดงที่สำคัญในการใช้ตรวจสอบนักการเมืองจึงทำให้สามารถที่จะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาคลองของเอกชนและประวัติของนายลิมย็องบักได้ ดังนั้นผู้วิจัยจะพยายามบูรณาการผลการศึกษาที่ได้ในการศึกษาคั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอมุมมองบางประการที่เกี่ยวกับแนวโน้มของการแสวงหาผลประโยชน์ทางการเมืองโดยใช้การพัฒนาบั้งน้ำ

ปัจจุบันการเมืองในประเทศเกาหลีนั้นยังคงเป็นการเมืองแบบประชาธิปไตย มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีแบบ 5 ปีครั้ง แต่ปัจจุบันสาธารณรัฐเกาหลีก็ยังประสบปัญหาการทุจริตอยู่เช่นกัน ซึ่งประเด็นการทุจริตภายในประเทศนั้นมีตั้งแต่ เจ้าหน้าที่รัฐระดับสูงที่ใช้อำนาจในทางมิชอบ หรือกระทำการทุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนตัว ต่อตำแหน่งหน้าที่ และอีกหลายๆประเด็น ซึ่งในที่นี่ ผู้วิจัยขอกล่าวเกี่ยวกับประเด็นการทุจริตด้านการใช้อำนาจในกระทำการทุจริตเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว

เนื่องจากประเทศเกาหลีเป็นประเทศที่รัฐบาลนั้นมีบทบาทเป็นผู้นำในตลาดขนาดเล็กหรือเรียกได้ว่าเป็นประเทศที่มีรัฐบาลคอยชักจูงเศรษฐกิจของประเทศอยู่เสมอ จึงทำให้รัฐบาลและภาคการเมืองมีอิทธิพลอย่างมากต่อองค์กรธุรกิจและเศรษฐกิจ จึงส่งผลให้วงจรการทุจริตมักเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและภาคธุรกิจ ยกตัวอย่างเช่น กรณีของนายลิมย็องบักที่เป็นนายกเทศ

ในตรีประจำโซลกับบริษัทก่อสร้างฮุนได ที่มีการเกื้อหนุนผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2562)

ผู้วิจัยคิดว่า การกระทำทุจริตเช่นนี้ยังคงมีต่อไป และอาจจะมีมากขึ้นในอนาคตหากภาคประชาสังคมไม่ตระหนักถึงปัญหานี้ก่อนก็จะไม่สามารถลดการกระทำทุจริตภายในประเทศลงได้ และคงจะมีผู้ที่คิดจะทำการทุจริตแบบนายลิมยิ่งยงเกิดขึ้นอีกเรื่อยๆ

5.2 บทส่งท้าย

การวิจัย เรื่อง “การเมืองกับสายน้ำ” : ประธานาธิบดีลิมยิ่งยงกับการพัฒนาคลองของเกซอนเป็นการศึกษาที่สร้างขึ้นเพื่อสนองมุมมองในด้านการเมืองผ่านการพัฒนาแหล่งน้ำที่สำคัญภายในประเทศในระยะเวลาหนึ่ง และในความเป็นจริง การศึกษาปัญหาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวก็ยังมีมุมมองอีกหลายมุมมองที่สามารถศึกษาต่อไปได้ ดังนั้น ผลสำเร็จของงานวิจัยเล่มนี้จึงไม่ได้อยู่ที่การกระทำทุจริตของนักการเมืองเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว แต่เป็นความเปลี่ยนแปลงในด้านวิธีการดำเนินการเพื่อนำไปสู่การกระทำทุจริต หรือการกระทำเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวภายในประเทศเกาหลีใต้จะช่วยทำให้เห็นปัญหาเล็กๆที่ถูกมองข้ามไป ได้รับความสนใจ เพื่อได้ทำความเข้าใจและเป็นเสมือนกระจกสะท้อนที่จะทำให้เข้าใจแง่มุมอีกแง่มุมหนึ่งของการเมืองภายในสาธารณรัฐเกาหลีต่อไป

บรรณานุกรม

หนังสือ

ไชยวัฒน์ คำชูและนิธิ เนื่องจำนง. (2559). การเมืองเปรียบเทียบ ทฤษฎี แนวคิด และกรณีศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

แดเนียล ทิวดอร์. (2560). มหัศจรรย์เกาหลี : จากเถาถิ่นสู่มหาอำนาจทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม. แปลจาก Korea: The Impossible Country. แปลโดย จูดีพิงษ์ เหลืองอรุณเลิศ. สำนักพิมพ์ openworlds.

ประพิน มโนมัยวิบูลย์.(2540). ความจริงเกี่ยวกับเกาหลี. สำนักงานสารสนเทศภาคโพ้นทะเล.

โยะชิฮาระ คุนิโอะ. (2546). ชาติและการเติบโตทางเศรษฐกิจ : เกาหลีและไทย. แปลจาก The Nation and Economic Growth: Korea and Thailand. แปลโดย สุภัญญา นิธิกรอนง โรจน์วณิชย์. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สิริวรรณ นกสวน สวัสดิ์. (2561). การเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตยเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

จุฑารัตน์ ทิพย์นำภา. (4 กันยายน 2556). บทเรียนการจัดการน้ำ'เกาหลี'. สืบค้นจาก กรุงเทพฯ ธุรกิจ : <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/527451>

ดารณี เสือเย๊ะ. (17 มกราคม 2562). ผู้บริหารบริหารจัดการเมืองรุ่นใหม่: กรณีศึกษา คลองของเอกชน เกาหลีใต้. สืบค้นจาก ศูนย์ศึกษามหานครและเมือง : <http://www.furd.in.th/cities/world-cities-reviews/view/46j5wvewGNd/>

สภาวิศวกร. (6 กุมภาพันธ์ 2560). ระบบการพัฒนาพื้นที่ หรือแหล่งน้ำระบบการพัฒนาพื้นที่หรือแหล่งน้ำ. สืบค้นจาก Council of Engineers Thailand : <http://www.coe.or.th/coe-2/main/coeHome.php?aMenu=80601&aArtType=1&aArtYear=2017&aArtNo=45>

สำนักงานสภาผู้แทนราษฎร. (มีนาคม 2562). เกาหลีใต้กับการปราบปรามและป้องกันการทุจริต.

สืบค้นจาก รัฐสภาไทย :

https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/main.php?filename=Thai_National_Assembly

จำคุก 15 ปี อดีตประธานาธิบดีเกาหลีใต้ 'ลี เมียงบัก'. (5 ตุลาคม 2561). จาก ไทยรัฐออนไลน์ :

<https://www.thairath.co.th/news/1390906>

สุวิทย์ วงศ์จิราวาณิชย์. (16 มิถุนายน 2558). คลองของเขื่อนรื้อทางด่วนพลิกน้ำเน่าให้เป็น

แหล่งพักผ่อนกลางกรุงโซล. สืบค้นจาก Creative MOVE :

[:https://www.creativemove.com/creative/cheonggyecheon/](https://www.creativemove.com/creative/cheonggyecheon/)

วิเชียร อินทะสี. (2555). สองทศวรรษการพัฒนาประชาธิปไตยในเกาหลีใต้ :

ปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยที่เปื้อนอุปสรรค. สืบค้นจาก ศูนย์เกาหลีศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง :

http://www.jssnu.socsci.nu.ac.th/uploads/journal/2015_02_13_15_41_40.pdf

ดำรง ฐานดี. ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลีและประเทศสาธารณรัฐเกาหลี.

สืบค้นจาก ศูนย์เกาหลีศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง :

<http://www3.ru.ac.th/korea/article1/article9.pdf>

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ประวัติการจัดการศึกษาของสาธารณรัฐเกาหลี. สืบค้นจาก

PSU Knowledge Bank :

<http://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2010/6488/9/Chapter2.pdf>

อำภา บุญช่วย. (2539). การศึกษาของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี. สืบค้นจาก PSU Knowledge

Bank :<http://kaekae.oas.psu.ac.th/ojs/psuhsej/include/getdoc.php?id=678&article=233&mode=pdf>

Thaireform. รู้จัก 'เค วอเตอร์' ผ่านบทเรียนโครงการสี่แม่น้ำ. (11 กรกฎาคม 2556). จาก สำนัก

ข่าวอิสราเอล : <https://www.isranews.org/thaireform-other-news/22324-%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%81-%E0%B9%80%E0%B8%84->

%E0%B8%A7%E0%B8%AD%E0%B9%80%E0%B8%95%E0%B8%AD%E0%B8%A
 3%E0%B9%8C-
 %E0%B8%9C%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%9A%E0%B8%97
 %E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B9%82
 %E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3
 %E0%B8%AA%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B9%81%E0%B8%A1%E0%B9%8
 8%E0%B8%99%E0%B9%89%E0%B8%B3.htmlA1%E0%B9%88%E0%B8%99%E0
 %B9%89%E0%B8%B3.html

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ภาษาเกาหลี

나무위키. **이명박**. (n.d.). Available from namuwiki:

<https://namu.wiki/w/%EC%9D%B4%EB%AA%85%EB%B0%95>

경향신문. (19 December 2007). 이명박, 가난·시련 떨친 '성공신화' CEO형 리더십.

Available from 경향신문

:[http://news.khan.co.kr/kh_news/khan_art_view.html?artid=200712192305271
&code=910112](http://news.khan.co.kr/kh_news/khan_art_view.html?artid=200712192305271&code=910112)

현대건설. (2020). 현대건설 70년 사사(社史). Available from

HYUNDAI : <http://www.hdec.kr/KR/PRRoom/History70.aspx#.Xm9manlzblU>

정병철. (12 December 2007). 이명박 후보, 오사카 출생지를 확인하다. Available

from 일간스포츠

: http://isplus.live.joins.com/news/article/article.asp?total_id=2972626&cloc=

나무위키. **이명박**. (n.d.). Available from namuwiki:

<https://namu.wiki/w/%EC%9D%B4%EB%AA%85%EB%B0%95>

청와대. (2020). Available from 청와대 : <http://www.president.go.kr/#firstPage>

Newstown. (2020). 이명박, '출생지(일본) 오류' 의혹속 방치. Available from

Newtowns

: <http://www.newstown.co.kr/?m=newstown&bid=ba&cat=bhf&uid=40701>

서울시공단청계천. (2020). 청계천 소개. Available from서울시공단청계천

: https://www.sisul.or.kr/open_content/cheonggye/intro/summary.jsp

청계천 개발 역사. (17 October 2008). 청계천의 역사. Available from Tayler's Story

: <https://tayler.tistory.com/317>

이유미. (23 February 2009). 청계천 생물종 복원전보다 6.4배 늘었다. Available from네이버뉴스 :

<https://news.naver.com/main/read.nhn?mode=LSD&mid=sec&sid1=102&oid=001&aid=0002516724>

정성호. (13 September 2005). 청계천 상인 66.8% "복원사업 잘 돼". Available from

네이버뉴스 :
<https://news.naver.com/main/read.nhn?mode=LSD&mid=sec&sid1=102&oid=001&aid=0001097743>

김진혁. (26 August 2015). 청계천 복원 사업이 성공한 이유. Available from Newstapa

: <https://newstapa.org/article/WqQVy>

황호택. (24 June 2003). 청계천 복원사업 시작한 이명박 서울시장. Available

from Shindonga: <https://shindonga.donga.com/3/all/13/102586/1>

최병선. (20 January 2012). 청계천 고가 밑 보물창고, 누가 파괴했나?'국보'를 쓰레기

취급한 MB, 참 특이합니다. Available from OhmyNews :
http://www.ohmynews.com/NWS_Web/View/at_pg.aspx?CNTN_CD=A0001685088

งานวิจัยภาษาอังกฤษ

Cho Myung Rae. (2010). **“The Politics of urban nature restoration: The case of Cheonggyecheon restoration in Seoul, Korea”**. Available from Liverpool University Press Online
<https://online.liverpooluniversitypress.co.uk/doi/abs/10.3828/idpr.2010.05>

Hwang Kee Yeon. (2020). Restoring Cheonggyecheon Stream in the Downtown Seoul.
 Available from Seoul Development Institute :
<http://lloydgoff.com/airparkvillage/beyondoilusa/news/b7-hwang.pdf>

Neelmani Jaysawal. (22 October 2013). Civil Society, Democratic Space, and Social Work.

Available from SAGEPUB :

<https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/2158244013504934>

S.B. Ryoo,J.J.Baik Y.H. Kim. (2011) **“Does the restoration of an inner-city stream in Seoul affect local thermal environment?”**. Available from
https://www.researchgate.net/publication/225688624_The_Four_Major_Rivers_Restoration_Project_Impacts_on_river_flows

Jamie Doucette. (2009). **“The Terminal Crisis of the "Participatory Government" and the Election of Lee Myung Bak”**. Available from Journal and Francis Online
<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00472330903270338>

Yoon Yasmin. (2018) **“Cheonggyecheon Restoration Project : The Politicx and Implication of Globalization and Gentrification”**. Available from
<https://digitalcommons.dartmouth.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1009&context=dujpew>

